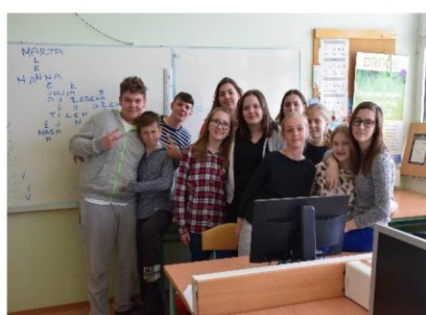

MLADA RAST

GLASILO OŠ MAJŠPERK

JUNIJ 2017

1. RAZRED

Prvošolci

MAJSKE POČITNICE

Po kosilu smo šli postavljat majsko drevo na Breg. Na kresovanje smo šli z baklami. Imeli smo veliki kres. Drugi dan smo šli na pohod. Bil je lep dan, v nahrbtniku smo imeli malico.

Tjaž Kidrič Zdavc, 1.a

V soboto smo na vasi v Skrbljah postavili majsko drevo. Imeli smo tudi glasbo in smo se zabavali. Na večer kresovanja smo videli pet kresov, ki so goreli v okolici. Bili so zelo lepi, eden je bil še posebno lep, ker je bil zelo velik.

Neža Mohorko, 1.a

V soboto smo otroci pomagali pri okraševanju majskega drevesa in gledali kako so ga postavili. Imeli smo pravo zabavo z glasbo in piknikom. Na vasi smo pripravili svoje kresovanje in imeli smo pet kresov. Tudi otroci smo imeli enega. Naslednji dan smo vse počistili in se še družili. Bilo je zelo prijetno.

Meta Leskovar, 1.a

V nedeljo smo šli na Boč. Šli smo čisto na vrh, tudi na stolp. Ko smo prišli domov, smo doma zakurili kres. V ponedeljek smo šli na ribe dolino Vinettu. Bilo je odlično.

Valentina Potočnik, 1.a

Gasilci so požagali smreko in jo pripeljali pred gasilski dom na Medvedcah. Drugi dan so ga postavili. Otroci smo se igrali in opazovali. Zvečer smo šli gledat kres. Naslednji dan smo šli v živalski vrt v Slovenske Konjice. Videla sem krokodila. Lahko sem jahala konje. Videla sem še veliko drugih živali in tudi kenguruja. Najbolj všeč so mi bili konji. Ogledali sem si dom okostnjakov in bila sem na gusarski ladji. Po ogledu smo šli na pico.

Lina Novak, 1.a

Mi smo šli v Avstrijo po nakupih in na izlet. Obiskali smo tudi botrco, ki nam je skuhala kosilo. S sestrično sva igrala igrice. Na kresovanju nismo bili.

David Aubel, 1.a

Gasilci so postavili majsko drevo v Majšperku. Jaz sem se igral in malo opazoval, kako so postavljali. Zvečer smo šli k sosedu Zdravku na kres. Ob kresu je bilo prijetno in toplo.

Nik Brencl, 1.a

V nedeljo smo šli k moji babici, tam smo zakurili dva kresova. Jedli smo tudi sendviče. Gledal sem televizijo. Bili smo na rojstnem dnevu in tam smo gledali, kako so postavljali majsko drevo. Zvečer je vsak dobil posebno zapestnico, ki se je svetila v temi. Šli smo na pohod do dveh ribnikov. Videl sem labode in splezal sem na lovsko opazovalnico. Med počitnicami sem se imel zelo lepo.

Urban Doberšek, 1.a

Med počitnicami sem bila pri babici. Šli smo na pohod do Sestrškega jezera. Doma smo imeli kosilo. Šli smo k moji sestrični, kjer sva se igrali. Najbolj všeč mi je bilo pri sestrični.

Nina Bauman, 1.a

Med počitnicami nisem bila nikjer, saj smo se preselili v blok na Breg. Pri selitvi je pomagal stric Aleš. Naš kuža je bil na operaciji, ker ga je drugi kuža poškodoval in smo pazili na njega, ker je dobil posebno ovratnico.

Hanna Rodošek Kokol, 1.a

Z botrico smo šli na pohod. Med potjo smo naredili palice, ki smo jih uporabili pri hoji. Jaz sem se v gozdu malo izgubila, vendar sem jih hitro spet našla. Med potjo smo imeli na vrhu hriba piknik. Med potjo nazaj smo se ustavili pri eni hiši in ker smo se dolgo zadržali, so mame šle po avte, da smo šli lahko domov. Drugi dan smo šli k Maji na obisk. Tam so postavljali majsko drevo in mi smo gledali. Najbolj mi je bilo všeč, ko sem bila na rojstnem dnevu, kjer smo se igrali lov na zaklad.

Julija Vedlin, 1.a

Ko je ati prišel v soboto iz službe, je šel skupaj z gasilci po majsko drevo. Pred gasilskim domom so ga očistili in pripravili, da so ga naslednji dan postavili. Na drevo so dali okraske. Pri postavitvi so morali biti zelo previdni, da se ne bi kaj zlomilo. Bilo je zanimivo.

Žiga Kores, 1.a

V četrtek smo šli k mojemu bratrancu na rojstni dan. V nedeljo pa smo šli z mamico na vlak, ki ga je vozil ati. Peljali smo se do Celja. Tam smo izstopili, ati pa je šel do Zidanega mosta. Med tem časom smo šli na hamburger in kavo. Ko se je ati vračal nazaj, smo zopet vstopili na vlak in se peljali domov. V ponedeljek smo z boterco šli na pohod. Ko smo prišli s pohoda, smo imeli piknik in se igrali. Najbolj všeč mi je bila vožnja z vlakom.

Gal Letonja, 1.a

Med počitnicami sem bil na morju. Vozil sem se s podmornico. Lahko sem jo tudi vozil. Bili smo na odprtem morju. Vreme je bilo lepo. Z bratom sva šla lahko tudi v vodo skoraj do kolen, vendar je bila zelo mrzla. Veliko smo se sprehajali in igrali. Bilo je lepo.

Timon Vek, 1.a

S sorodniki smo šli na Boč. Hoteli smo iti tudi v kino, vendar filma, ki smo ga hoteli iti gledat tisti dan, ni bilo. Za prvi maj smo šli na Donačko Goro, ki ji rečejo tudi mali Triglav. Pred gasilskim domom na Bregu smo zakurili kres z baklami. Najbolj všeč mi je bilo kresovanje.

Tjaša Leskovar, 1.a

Šli smo v Maribor, kjer smo se dobili s stricem Milančkom. Šli smo na obisk k sestrični Mercedes. Eno noč sem tudi prespala pri babici. Ko sta naslednji dan prišla ati in mami, smo imeli piknik. Naslednji dan sem spet šla k Mercedes na počitnice za en dan. Z atijem sva šla gledat tudi konje in to mi je bilo najbolj všeč.

Minea Mikolič, 1.a

Veliko smo bili na obiskih in hodili na sprehode. Ko smo bili pri bratrancu Nejcu, smo šli na pohod na hrib, imeli smo lep razgled. Veliko smo se igrali. Doma smo imeli kres. Pripravili smo tudi piknik ob kresu. Bilo je lepo.

Matic Korez, 1.a

Bila sem v kinu in cirkusu. Šli smo v trgovino, kjer sem dobila novo Barbiko. Jest smo šli v gostilno. Ponoči, ko smo se peljali, smo videli kres. Najbolj zanimivo mi je bilo v cirkusu.

Mišel Turkuš, 1.a

Šli smo k Nejcu, kjer smo pripravili kres in vse potrebno za majsko drevo. Lepo smo ga okrasili. Med postavljanjem drevesa smo pripravili tudi piknik. Pekli smo čevapčiče in perutničke. Naslednji dan smo kurili kres. Dan po kresu smo šli na pohod. Ko smo prišli s pohoda, smo pripravili še en piknik in to mi je bilo zelo všeč.

Ines Horvat, 1.a

Šla sem v živalski vrt. Videla sem želve in krokodila. V parku smo videli tudi dinozavre, ki so bili iz plastike. Lahko sem hranila zajčke. Videla sem jamskega človeka. Najbolj všeč so mi bili dinozavri.

Mery Kamnešek, 1.a

Doma sem se igral, bil sem tudi zunaj. Igral sem se s psičko. Šli smo k Zoji na sprehod. Bilo je lepo.

Patrick Sovinc, 1.a

Zapisala po nareku in uredila: Barbara Vedlin

Stari starši so pripovedovali

Foto: Barbara Rajh

Plezanje

Foto: Barbara Rajh

Pri gasilcih

Foto: Barbara Rajh

Na snegu

Foto: Barbara Rajh

Pri čebelarki

Foto: Barbara Rajh

Izlet

Foto: Barbara Rajh

DOSEŽKI UČENCEV V 1. a RAZREDU, šolsko leto 2016/17

BRALNO PRIZNANJE: 22 učencev

POHVALA ZA SODELOVANJE CICI VESELE ŠOLE: 22 učencev

MALA ZLATA MEDALJA ZLATI SONČEK: 21 učencev

BRONASTO PRIZNANJE MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: 2 učenca

PRIZNANJE RAČUNANJE JE IGRA: 22 učencev

DIPLOMA PLAVANJA: 14 učencev

DIPLOMA BRONASTI DELFIN: 6 učencev

PRIZNANJE za uspešno reševanje spletnih nalog MOJA MATEMATIKA: 8 učencev

BRONASTO PRIZNANJE za uspešno reševanje spletnih nalog MOJA MATEMATIKA: 7 učencev

SREBRNO PRIZNANJE za uspešno reševanje spletnih nalog MOJA MATEMATIKA: 3 učenci

ZLATO PRIZNANJE za uspešno reševanje spletnih nalog MOJA MATEMATIKA: 2 učenca

PRIZNANJE ZA SODELOVANJE NA TEKMOVANJU ZNAM VEČ V LILI IN BINETOM: 19 učencev

SREBRNO PRIZNANJE NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE MATEMČEK: 2 učenca

SREBRNO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE MATEMČEK: 4 učenci

BRONASTO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE MATEMČEK: 12 učenci

PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE MATEMČEK: 3 učenci

SREBRNO PRIZNANJE NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE LOGIČNA POŠAST: 2 učenca

SREBRNO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE LOGIČNA POŠAST: 9 učencev

BRONASTO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE LOGIČNA POŠAST: 3 učenci

PRIZNANJE ZA SODELOVANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ ZNANJA SLOVENŠČINE MEHURČKI: 4 učenci

SKUPAJ SMO PREJELI:

1 KNJIŽNO NAGRADO

4 SREBRNA DRŽAVNA PRIZNANJA

2 ZLATI ŠOLSKI PRIZNANJI

16 SREBRNIH ŠOLSKIH PRIZNANJ

30 BRONASTIH PRIZNANJ

OSTALIH PRIZNANJ IN POHVAL: 137

Razredničarka: Barbara Rajh

Prvošolci ob koncu

Foto: Brbre

2. A RAZRED

ČAROVNIŠKI GOZD

Šli smo na pohod v gozd k čarovnicam. Poslušali smo pravljico. Čarovnice pravijo, da je ena plus ena je tri. Čarovnice so nam risale pajčevino na obraz. Jedli smo kekse. Pili smo čarovniške napoje. Bile so z Donačke gore. Imele so okraske. Čarovnice obrnejo abecedo na glavo. Bilo je super.

Naja Dolenc, 2. a

ČAROVNIŠKI GOZD

V gozdu mi je bilo najbolj všeč, ko smo delali pajke. Čarovnice so nam narisale na obraz pajčevino. Povedale so nam, da so priletele z Donačke gore. Prebrale so nam tudi zgodbo iz knjige o čarovnici Lili.

Laura Križanec, 2. a

ČAROVNIŠKI GOZD

Čarovnica nam je narisala pajke. Čarovnica nam je nalivala čarobni napoj. Čarovnica nam je delila žabje kakce. Žabji kakci so bili piškoti. Otroci smo izdelovali pajke.

Nejc Bedenik, 2.a

NOVOLETNA DOŽIVETJA

V novoletnih praznikih je k nam prišel obisk. Tudi mi smo šli na obisk. Spuščali smo rakete. Pili smo šampanjec in voščili smo si SREČNO NOVO LETO.

Kai Toplak, 2. a

NOVOLETNA DOŽIVETJA

Med prazniki smo šli na obisk k sorodnikom. Spuščali smo male rakete – palčke. Šli smo tudi v mesto Maribor. Ogledali smo si, kako imajo okrašene trgovine. Doma smo se tudi sankali, se vozili z obročem in lopato ter se smučali.

Nejc Sagadin, 2. a

NOVOLETNA DOŽIVETJA

Med novoletnimi prazniki so moji bratranci in sestrične prišle na počitnice. Spuščali smo rakete in tako sem dočakala novo leto. Ko so odšli domov, smo šli z družino na morje.

Sara Bezjak, 2. a

PUSTNA POVORKA

Na avtobusni postaji na Bregu smo se dobili v soboto. Nato smo šli do šole in se predstavili. Med potjo pa smo prodajali. Nato smo šli na malico. Za malico smo jedli krofe. Po malici smo plesali in se posladkali z bomboni.

Gaja Budja, 2. a

PUSTNA POVORKA

Zbrali smo se na Bregu. Uredili smo se v vrsto po dva in odšli. Med potjo smo se veliko ustavljali, ko smo prišli pred šolo, smo prodajali stare stvari, saj smo bili prodajalci na sejmu. Ogledali smo si še druge skupine, potem pa šli na krofe.

Jan Potočnik, 2. A

PUSTNA POVORKA

Zbrali smo se na avtobusni postaji na Bregu. Potem smo se držali za roke in smo hodili do šole. Tam smo poslušali in gledali pustno povorko. Potem smo šli v gasilski dom in smo si vzeli krof in čaj. Vsedli smo se in pojedli in popili. Potem smo šli plesat in na koncu so podelili nagrade.

Vanesa Šerbinek, 2. a

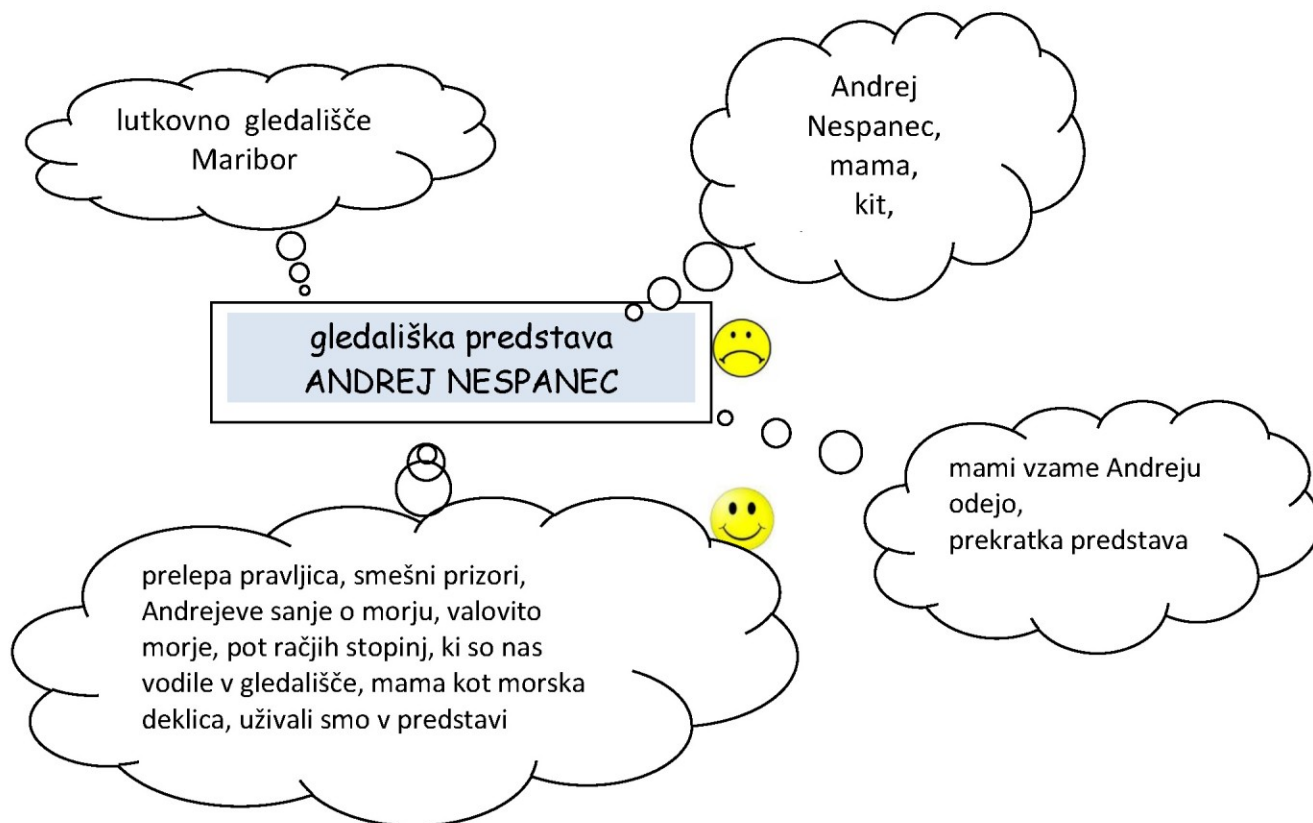
Simetrija

Jan Potočnik, 2. a

Simetrija

Julija Potočnik, 2. a

Tihožitje s sadjem

Naja Dolenc, 2. a

Jesenski gozd

Vanesa Šerbinek, 2. a

Baletka Julija Potočnik, 2. a

Lipko

Sara Bezjak, 2.

PRVOMAJSKE POČITNICE

Med prvomajskimi počitnicami smo šli v Maribor. Tam smo parkirali. Potem smo šli čez dolgi most in smo prišli do kina. Pogledali smo film Mali šef. Film je bil zelo zanimiv. Naslednji dan smo šli na Boč. Na vrhu smo šli na razgledni stolp. Ko smo se vračali, smo videli dva bunkerja. Počitnice so mi bile zelo všeč.

Julija Potočnik, 2. a

PRVOMAJSKE POČITNICE

Peljal sem se z vlakom v Ljubljano na obisk. Našel sem želod, ki je poganjal. Z mamo sva ga posadila v lonček. V nedeljo sem bil na kresovanju pri stricu Matjažu. Zadnji dan počitnic sem prekolesaril 21 km.

Enej Habjanič, 2.a

PRVOMAJSKE POČITNICE

Šli smo v Dino park. Vzeli smo si vsak svoj zemljevid. Šli smo do prvega dinosavra. Prvi dinosaver je imel dolg vrat. Šli smo do drugega dinosavra. Drugi dinosaver je bil hitri mesojed. Potem smo šli do tretjega dinosavra. Ta se je premaknil kot pravi dinosaver. Potem smo šli do četrtega dinosavra. Četrty dinosaver je bil *tireks* na robotsko upravljanje. Po ogledu smo šli na sladoled, potem pa domov.

Neo Šeliga, 2.a

PRVOMAJSKE POČITNICE

Šli smo na pohod in smo dolgo hodili. Na pohodu smo se zelo zabavali. Ker smo dolgo hodili, smo se večkrat ustavili, saj smo bili žejni in lačni. Med potjo smo videli konje. Na pohodu nas je bilo sedemnajst.

Miha Sagadin, 2. a

PRVOMAJSKE POČITNICE

Prvega maja smo šli na pohod iz Studenic v Kleče. Ker je bilo nekaj malih otrok, smo šli po cesti z vozički. Z mano so bili Maja, Žan, Ajda, Lovro, Matevž, Julija, Ana, Domen. Otroci smo nosili slovensko zastavo. Na pohodu smo opazili koze, petelina, kokoši in oslička. Ko smo prispeli na cilj, smo imeli piknik.

Žiga Leskovar, 2. a

Simetrija

Naja Dolenc, 2. a

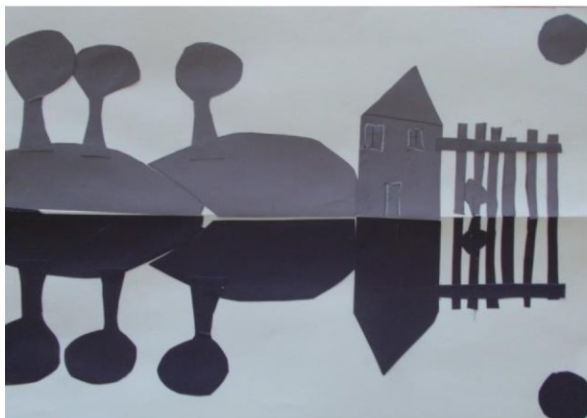

Pri igri z vrstniki

Enej Habjanič, 2. a

Vsi smo sodelovali pri poustvarjanju pravljic:

Simetrija

Sara Bezjak, 2. a

Novoletno praznovanje Jan Potočnik, 2. a

Novoletno praznovanje Gaja Budja, 2.a

Jesenski gozd Laura Križanec, 2. a

Ribica

Enej Habjanič, 2.a

Pri igri šaha

Žiga Leskovar, 2.a

Cvetoče drevo Nejc Bedenik, 2.a

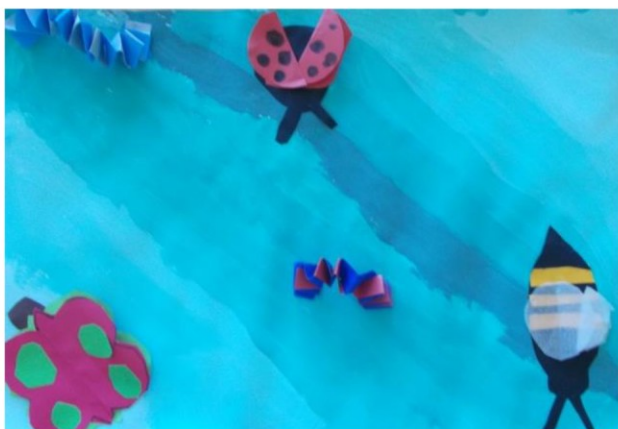
Nogometaš Nejc Sagadin, 2.a

Pomladni travnik Miha Sagadin, 2. a

Pomladni travnik Nejc Bedenik, 2. A

Pomladni travnik Neo Šeliga, 2. a

Pri igri z vrstniki Julija Potočnik, 2. a

Novoletno praznovanje Kai Toplak, 2. a

Novoletno praznovanje Žiga Leskovar, 2.a

Zimska pokrajina

učenci 2.a

DOSEŽKI UČENCEV V 2. A RAZREDU, šolsko leto 2016/17

BRALNO PRIZNANJE: 13 učencev

POHVALA ZA SODELOVANJE CICI VESELE ŠOLE: 14 učencev

DIPLOMA ZLATI SONČEK: 14 učencev

BRONASTO PRIZNANJE MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: 6 učencev

PRIZNANJE RAČUNANJE JE IGRA: 5 učencev

DIPLOMO PLAVANJA: 5 učencev

DIPLOMA BRONASTI DELFIN: 7 učencev

DIPLOMA SREBRNI DELFIN: 1 učenec

PRIZNANJE ZA USPEŠNO REŠEVANJE SPLETNIH NALOG IZ MATEMATIKE – MOJA MATEMATIKA: 6 učencev

PRIZNANJE ZA SODELOVANJE NA TEKMOVANJU ZNAM VEČ V LILI IN BINETOM: 2 učenca

SREBRNO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE MATEMČEK: 6 učencev

BRONASTO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE MATEMČEK: 2 učenca

SREBRNO PRIZNANJE NA **DRŽAVNEM** TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE MATEMČEK: 3 učenci

SREBRNO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE LOGIČNA POŠAST: 8 učencev

SREBRNO PRIZNANJE NA **DRŽAVNEM** TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE LOGIČNA POŠAST: 2 učenca

BRONASTO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM RAČUNALNIŠKEM TEKMOVANJU BOBER: 3 učenci

PRIZNANJE ZA SODELOVANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ ZNANJA SLOVENŠČINE MEHURČKI: 5 učencev

BRONASTO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ LOGIKE: 4 učenci

PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ LOGIKE: 2 učenki

NAGRADA V NATEČAJU: 1 učenec

SKUPAJ SMO PREJELI:

15 SREBRNIH PRIZNANJ + 5 SREBRNIH PRIZNANJ na državnem tekmovanju

22 BRONASTIH PRIZNANJ

OSTALIH PRIZNANJ, POHVAL in NAGRAD: 67

Razredničarka: Jelka Rakovec

2. B RAZRED

ZAKLJUČNA EKSURZIJA

V sredo zjutraj smo se zbrali v šoli. Z avtobusom smo se peljali do Rogatca.

Bili smo v muzeju na prostem. Tam smo videli hišo iz starih časov. Življenje v njej si težko predstavljam. Nato smo šli v jamo Pekel. Bila je temna, vlažna in mrzla. Pokazali so nam razliko med stalaktiti in stalagmiti. Nazadnje smo se ustavili še v McDonald`su. Kupila sem si sladoled z okusom vanilije.

Izlet mi je bil zelo všeč. Najbolj si bom zapomnila jamo Pekel s kapniki. Res je bilo zabavno, zato si želim iti še kdaj.

Ajda Letonja, 2. b

V sredo zjutraj smo se zbrali pred šolo, kjer nas je čakal avtobus. Z razredom smo se odpravili na končno ekskurzijo.

Najprej smo se ustavili v Rogatcu, kjer smo si ogledali muzej na prostem. Predstavili so nam, kako je izgledalo življenje na kmetiji včasih. Po predstavitvi smo si privoščili malico in nakupili smo spominke. Nato smo se odpravili na ogled jame Pekel. Tam so nam povedali, da je en raziskovalec pri odkrivanju jame doživel nesrečo in umrl. Kasneje so drugi raziskovalci našli njegove kosti. Po ogledu smo si zopet privoščili malico in nakupovanje spominkov. Na poti domov smo se ustavili še v McDonald`su.

Na izletu sem se imel zelo lepo in videl sem veliko zanimivega.

Alex Rodošek, 2. b

Zjutraj, ko smo se zbrali pred šolo v Majšperku, smo šli na avtobus, ki je bil zelo lep. Že na avtobusu je bilo zelo zanimivo.

Najprej smo šli v muzej na prostem v Rogatcu in si ogledali hišo iz starih časov. Videli smo trgovino nekoč, hlev, vodnjak. Pot nas je peljala v jamo Pekel, kjer smo si ogledali jamo in videli veliko kapnikov. Meni je bil najlepši tisti, ki je izgledal kot zajčkova glava. Ko smo prišli ven iz jame, smo se posladkali, kupili smo si nekaj za spomin. Jaz sem si izbrala magnet. Tam smo se lahko tudi igrali na igralih. Nato nas je avtobus odpeljal v McDonald`s.

Na izletu je bilo zelo zanimivo in veselo.

Žana Topolovec, 2. b

Zjutraj smo se z nahrbtniki odpravili na nov avtobus. Šli smo v Rogatec v muzej na prostem in v jamo Pekel.

Ko smo prispeli v muzej na prostem, smo videli kakšne hiše so imeli v starih časih, kakšne so bile trgovine in kako so mlatili pšenico. Potem smo šli v jamo Pekel. Tam smo videli kapniški steber, potočnega raka, slapi tudi male bazenčke. Nato smo se vrnili na avtobus in se odpeljali v McDonald`s.

Na izletu mi je bilo zelo všeč. Najbolj všeč pa mi je bila jama Pekel.

Anja Babšek, 2. b

Zbrali smo se pri OŠ Majšperk in šli na avtobus. Z avtobusom smo se odpeljali v jamo Pekel in muzej na prostem.

Ko smo prišli v muzej na prostem, je bilo tam veliko dreves in cvetlic. Šli smo preko lesenega mostu in po kamniti potki. Gospa, ki dela tam, nas je peljala na ogled. Ogledali smo si hišo nekoč, videli postelje, shrambo, orodja in pripomočke, ki so jih uporabljali kmetje. Videli smo tudi vodnjak, trgovino in kovačijo. V trgovini je bila tehtnica in druge stvari. Potem smo šli na avtobus, kjer smo se veliko pogovarjali. Prišli smo do jame Pekel in si jo ogledali. Nato so nam pokazali hudička, ki se nahaja pred vhodom v jamo in po katerem je jama dobila ime. V jami smo videli rakce, pokazali so nam stalagmite. Nato še stalaktite, ki so bili podobni živalskim oblikam. Videli smo slap, netopirje in nekaj časa doživeli čisto temo v jami. Ko smo prišli iz jame, smo se še malo igrali. Peš smo se odpravili do avtobusa in se peljali do McDonald`sa. Ko smo prispeli, smo si naročili hrano, pojedli in se odpeljali proti šoli, ker so nas že čakali starši.

Izlet je bil zelo zabaven in zanimiv. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo videli slap, rakce, stalaktite, stalagmite in kapniške stebre. V muzeju na prostem pa mi je bilo všeč, ker sem videl, kako so živeli včasih.

Ožbej Podpečan, 2. b

MOJ DAN S PIKO NOGAVIČKO

Zjutraj me zbudi Pika. Ko si nastavim oblačila in grem jest zajtrk, mi Pika pomeša oblačila. Ko se oblečem, se greva igrat. Pika si izmisli igro lova za zakladom in z nami se igra tudi njen konj. Igra je zanimiva in smešna. Ob koncu dneva sem utrujena in komaj čakam počitek.

Jera Tomasino, 2. b

Danes je nedelja. Prišla bo Pika. Nekdo je pozvonil na zvonec, a nikogar ni nikjer. Pogledam gor in zagledam Piko. Ko vstopi, zagleda veliko stvari. Prižgem televizor in medtem Pika nekaj ušpiči in televizor ugasne. Greva ven, da bi se zibali...in Pika dvigne zibelko. Greva v gozd in skače po drevesih kot gospod Ficko. Počasi se je dan končal in Pika je odšla nazaj v svojo vilo Čira čara. Jaz sem odšla spat. Dan se je lepo izteklo in ga ne bom nikdar pozabila.

Zala Polajžer, 2.b

AVTORJI:

Zoja Stojnšek, Jaka Leskovar,

Ožbej Podpečan, Grega Širovnik

PRVOMAJSKE POČITNICE

30. aprila smo v naši vasi postavili majsko drevo. Zbrali smo se vsi sosedge. Preden smo postavili drevo, smo ga okrasili z vnaprej pripravljenimi trakovi. Priredili smo piknik. V dobri družbi smo lažje pričakali noč, ko smo zakurili še kres.

Jaka Leskovar, 2. b

POSTALI SMO MLADI ČLANI RDEČEGA KRIŽA

Ko smo bili sprejeti med mlade člane Rdečega križa, smo v programu zapeli pesmice in prebrali misli, ki opisujejo dobra dejanja. V zahvalo smo dobili zvezek in barvice. Povedali so nam, da je pomembno, da pomagamo drugim. Pomagamo lahko tako, da obiščemo starejše, gremo z njimi na sprehod, v trgovino, jim prinesemo drva... Tudi podarimo lahko komu stvari, ki jih ne potrebujemo več. Ja, zelo mi je bilo všeč, da sem postala mlada članica Rdečega križa!

Zoja Stojnšek, 2. b

Včeraj smo postali mladi člani rdečega križa. Dobili smo izkaznice, zvezek in barvice. Gospa nam je povedala, kako je pomembno, da si pomagamo. Tudi jaz rad pomagam drugim. Vesel sem, da sem postal mladi član Rdečega križa.

Adrijan Krajnc, 2.b

NEKAJ O MENI

Moje ime je Vasylyna. Prihajam iz Ukrajine. Stara sem osem let. Zdaj že razumem veliko slovenskih besed. Rada sem tukaj in rada hodim v šolo. Vsi so prijazni. Rada rišem in pojem. Tudi tekam rada. Nimam rada računanja. Doma sem na Bregu. V šolo se vozim z avtobusom.

Vasylyna Makoviichuk, 2. b

Sem učenka 2.b razreda. Moje ime je Nika, doma sem na Bregu. Letos mi je bilo najbolj všeč, ko smo dobili novo sošolko iz Ukrajine. Z njo se dobro razumem. Letos sem se veliko naučila, tudi pisati s pisanimi črkami.

Nika Verdenik, 2. b

Sem Sašo, učenec 2.b razreda. Najraje imam šport, najmanj rad pa imam slovenščino, ker veliko pišemo. Rad imam tudi matematiko, ker rad računam. Najbolj všeč mi je bil letošnji izlet v jamo Pekel. Ko se 1. septembra vrnem v šolo, bom že učenec tretjega razreda.

Sašo Pliberšek, 2. b

V šoli mi je všeč, če se ne prepiramo. Nočem, da bi se veliko prepirali. Letos mi je bilo v šoli všeč, ker smo se naučili pisati, bolje brati in tudi računati do 100. Rad imam matematiko in šport. Rad tudi veliko berem. V tretjem razredu pa se že veselim, da se bomo učili poštevanke.

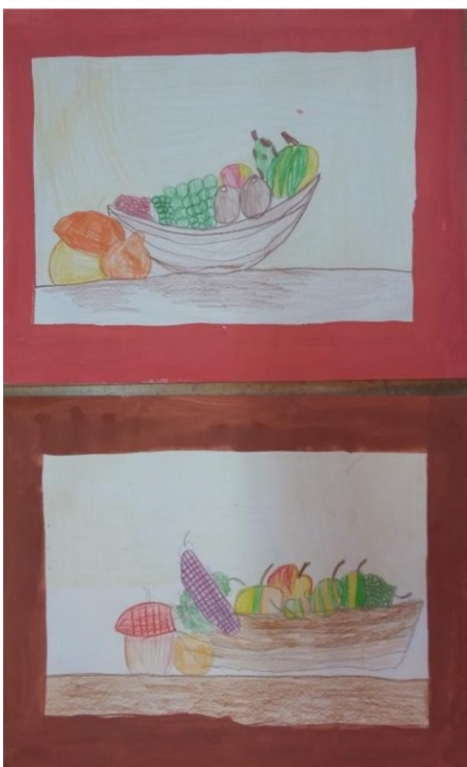
Lionel Čuš, 2. b

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo v šoli šli na kak pohod ter ko smo šli z avtobusom v jamo Pekel in v Rogatec. Zelo sem uživala pri likovni umetnosti, matematiki in športni.

Anja Letonja 2. b

Najbolj zanimivo je bilo, ko smo pri angleščini iskali velikonočna jajčka in se učili nove angleške igre. Rad sem hodil na pohode. Rad sem imel šport, likovno umetnost, ker smo delali z glino in tudi druge zanimive izdelke. Nisem pa vesel, ker vem, da včasih nisem bil priden. Želim si, da se bom tudi naslednje leto imel lepo v šoli in da bom uspešen.

Grega Širovnik, 2. b

AVTORJA: Lionel Čuš, Anja Babšek

AVTORJA: Alex Rodošek, Sašo Pliberšek

AVTORICI: Zala Polajžer, Žana Topolovec

AVTORICI: Nika Verdenik, Jera Tomasino

AVTORJA: Anja Letonja, Adrijan Krajnc

AVTORICI: Ajda Letonja, Vasylyna Makoviichuk

DOSEŽKI UČENCEV V 2. B RAZREDU, šolsko leto 2016/17

BRALNO PRIZNANJE: 15 učencev

POHVALA ZA SODELOVANJE CICI VESELE ŠOLE: 16 učencev

DIPLOMA ZLATI SONČEK: 16 učencev

BRONASTO PRIZNANJE MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: 3 učenci

PRIZNANJE RAČUNANJE JE IGRA: 16 učencev

DIPLOMO PLAVANJA: 7 učencev

DIPLOMA BRONASTI DELFIN: 6 učencev

DIPLOMA SREBRNI DELFIN: 1 učenec

PRIZNANJE ZA USPEŠNO REŠEVANJE SPLETNIH NALOG IZ MATEMATIKE – MOJA

MATEMATIKA: 8 učencev

ZLATO PRIZNANJE ZA USPEŠNO REŠEVANJE SPLETNIH NALOG IZ MATEMATIKE – MOJA

MATEMATIKA: 1 učenec

PRIZNANJE ZA SODELOVANJE NA TEKMOVANJU ZNAM VEČ V LILI IN BINETOM: 16 učencev

SREBRNO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE MATEMČEK: 3 učenci

BRONASTO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE MATEMČEK: 3 učenci

PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE MATEMČEK: 2 učenca

SREBRNO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE LOGIČNA POŠAST: 5 učencev

BRONASTO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE LOGIČNA POŠAST: 1 učenka

BRONASTO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM RAČUNALNIŠKEM TEKMOVANJU BOBER: 2 učenca

PRIZNANJE NA ŠOLSKEM RAČUNALNIŠKEM TEKMOVANJU BOBER: 1 učenec

PRIZNANJE ZA SODELOVANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ ZNANJA SLOVENŠČINE MEHURČKI: 5 učencev

SKUPAJ SMO PREJELI:

1 ZLATO PRIZNANJE

9 SREBRNIH PRIZNANJ

15 BRONASTIH PRIZNANJ

OSTALIH PRIZNANJ IN POHVAL: 102

Razredničarka: Vesna Korže

3. A RAZRED

MEDENI DNEVI

V četrtek nas je obiskala gospa Tatjana Vedlin. Ugotovili smo, da bomo imeli čajanko. Pripravili smo si MED in ČAJ. Gospa Tatjana nam je povedala, da si moramo vzeti polovico žličke medu in jo dati v usta. Potem pa posrkamo zeliščni čaj.

Drugi dan smo imeli tradicionalni slovenski zajtrk. Jedli smo črn kruh namazan z maslom in medom. Ob 10. uri smo peli čebelarstvo himno. Na harmoniko nas je spremljal Luka Stričič. Imeli smo se zelo lepo.

Matevž Vedlin, 3.a

V četrtek nas je obiskala čebelarka Tatjana. Z njo smo imeli čajanko. Ko se je čaj skuhal, nam je pokazala, kako se srka čaj z medom. In sicer se da pol žličke medu v usta, nato začnemo srkati čaj tako dolgo, dokler se med ne stopi. Pili smo zeliščni čaj. Bil je dober.

Naslednji dan smo prišli v šolo ob pol osmih. Imeli smo slovenski zajtrk. Za zajtrk smo imeli črn kruh, maslo in med. Jedla sem kruh z maslom in medom. Bilo je dobro. Potem smo šli v telovadnico, kjer smo imeli še zadnje vaje. Zapeli smo čebelarstvo himno. Potem smo šli v avlo, tam smo peli pred kamero. Peli smo pesem Čebelar. Gledat nas je prišlo veliko učiteljev, učiteljic in čebelarjev iz okolice. Učiteljice so bile ponosne na nas.

Alja Šoba, 3.a

V četrtek smo imeli čajanko in smo se zabavali. Pili smo čaj in jedli smo med. Pogovarjali smo se, kako se naredi domači čaj. V petek smo imeli slovenski zajtrk. Jedli smo kruh in maslo in med. Pili smo mleko. Pojedli smo jabolko. Ko smo pojedli, smo šli pet čebelarstvo himno.

Lana Bundalo, 3.a

V četrtek, 17.11.2016 smo imeli čajanko. Čebelarka Tatjana Vedlin nam je povedala, kako se pije čaj na čajanki. V petek, 18.11.2016 smo imeli Slovenski zajtrk. Bil je res dober in zdrav. Zdrav pa zato, ker je hranljiv. Pred malico smo imeli zadnjo vajo pred čebelarstvo himno. Prišli so nas gledat čebelarji iz okolice in učitelji. Ravnateljica nas je pohvalila.

Med mi je zelo dober.

Aljaž Leskovar, 3.a

V šoli smo imeli čajanko, Slovenski zajtrk in prepevali smo čebelarstvo himno. Gospa Tatjana Vedlin je nam učencem pripravila čajanko. Otroci smo dali v usta pol žličke medu in srkali čaj preko njega. Pri čajanki smo pili dva zeliščna čaja.

Naslednji dan zjutraj ob pol osmih smo imeli tradicionalni slovenski zajtrk. Kuharice so nam postregle s črnim kruhom namazanim z maslom in medom, poleg smo pili domače mleko. Pred malico smo imeli v telovadnici zadnjo generalko. Obiskali so nas čebelarke in čebelarji iz okolice. Ravnateljica nas je pohvalila. Učiteljice so bile zelo zadovoljne. Peli smo čebelarstvo himno, ki se imenuje Čebelar. Čebelarstvo himno Čebelar smo peli otroci iz vrtca, prvega, drugega in tretjega razreda. Pri petju nas je spremljal harmonikaš Luka Stričič. Himno Čebelar smo peli ob deseti uri na hodniku.

Tara Tomanič, 3.a

V četrtek smo odšli v jedilnico. Obiskala nas je Tatjana Vedlin. Razložila nam je kako se skuha čaj. Povedala nam je kako se pravilno pije čaj z medom. Med damo na jezik in posrkamo čaj. Popili smo dve vrsti čaja. Imeli smo tudi Slovenski zajtrk. Jedli smo črni kruh z maslom in medom, zraven smo pili mleko. Ta dan mi je bil všeč.

Boštjan Zajšek, 3.a

V četrtek smo imeli čajanko. Obiskala nas je Tatjana Vedlin. Pili smo zeliščni čaj z medom. Med čajanko smo se pogovarjali. Imeli smo Slovenski tradicionalni zajtrk. Jedli smo črni kruh. Na kruhu je bilo namazano maslo in med. Zraven smo pili mleko. Potem smo zapeli čebelarstvo himno. Spremljal nas je muzikant Luka. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Sebastijan Zajšek, 3.a

V četrtek smo imeli čajanko. Na čajanki smo se pogovarjali koliko vrst čaja in medu poznamo. Najbolj pogosti čaji so: šipek, meta, kamilica, zeleni čaj in različni sadni čaji... Ugotovili smo da obstaja tudi več vrst medu: cvetlični, gozdni, akacija, kostanjev, lipov...

Čajanko nam je predstavila gospa Tatjana Vedlin, čebelarica. Slovenski zajtrk je zdrav in da energijo za začetek dneva. Pred malico smo imeli še zadnjo vajo, da smo ponovili čebelarstvo himno potem pa smo vsi odšli na malico. Vsi smo bili veseli. Lepo mi je bilo.

Toja Šeliga, 3.a

Imeli smo čajanko, prišla je gospa Tatjana Vedlin. Na jezik smo si dali med in preko srkali čaj. Imeli smo dva različna čaja. Prvi je bil metin in drugi čaj akacije. Vsaka miza je imela en kozarec medu. Dobili smo vsak svojo žlico. Izvedeli smo, da ne smemo preveč medu.

Pia Arnuš, 3.a

PRAVLJICE MALO DRUGAČE

TRIJE PRAŠIČKI NAJDEJO SNEGULJČICO IN SEDEM PALČKOV

Nekoč, predavnimi časi, so trije prašički iskali dom.

Našli so hiško in vprašali: "Halo, je kdo tu?" Vstopili so in zagledali Sneguljčico. Vrnili se je sedem palčkov in rekli: "Hej, kdo ste vi?" "Mi smo trije prašički," so odgovorili prašički, ki so Sneguljčici pomagali pri opravilih. A niso vedeli, da jih zlobna mačeha opazuje. Vprašala je ogledalce: "Ogledalce, ogledalce na steni, povej, katera najlepša v deželi je tej?" "Sneguljčica," je odgovorilo ogledalce. Zastrupila je jabolko, ga odnesla k hiški in ga dala Sneguljčici. Sneguljčica je zaspala. Trije prašički so jo položili v stekleno krsto. Nekega dne je mimo prijezdil kraljevič. Zagledal je Sneguljčico in jo rešil. Ko se je zbudila, jo je kraljevič vprašal: "Ali bi se poročila z mano?" Priredili so zabavo in trije prašički in sedem palčkov je živelo na gradu. Vsi so živeli srečno do konca svojih dni, če še niso umrli.

Alen Galun, 3. a

7 PALČKOV, ŠIVILJA IN SNEGULJČICA PA PRINC ŽIVIJO SKUPAJ

Nekoč predavnimi časi, sta živeli sosedi. V eni hišici je živel Sneguljčica in 7 palčkov, v drugi pa je živel Šivilja in škarjice. Šivilja je bila zelo revna, saj ni imela nič denarja. Sneguljčica je pa bila zelo bogata. Ampak sosedi sta se razumeli. Nekega dne pa se je njena mačeha s čarobnim ogledalcem razjezila. Izrekla je čarobne besede: »Ogledalce, ogledalce na steni, povej, katera najlepša v deželi je tej?« Ogledalce je odgovorilo, da je v deželi tej najlepša Sneguljčica. In mačeha je naročila lovcu, da naj prinese pljuča in srce od Sneguljčice. Ampak lovec tega ni naredil. Vzel je srce in pljuča od zajca. Potem je še zagledal dve hišici. Na prva vrata je potkal. To so bila vrata od šivilje. Odprl je vrata. Le kaj se bo zgodilo? Šivilja je takoj izgovorila čarobne besede: »Škarjice hrustalke, lovcu takoj plašč zrežite!« Lovec je takoj zbežal k mačehi. Potem si je mačeha spekla pljuča in srce. In je spet vprašala ogledalce: »Ogledalce, ogledalce na steni, povej katera najlepša v deželi je tej?« Ogledalce je odgovorilo, da je najlepša Sneguljčica. Drugo jutro je mačeha prinesla jabolko in jo dala na polovico. Strupeno jabolko je pojedla Sneguljčica. In je umrla. Nekega dne pa je mimo prišel princ in poljubil Sneguljčico. Sneguljčica je oživila. Drugo jutro je k njej prišlo še 7 palčkov. Tako so živeli srečno do konca svojih dni.

Filip Križanec, 3. a

SNEGULJČICA IN RDEČA KAPICA

Nekoč za devetimi gorami in devetimi vodami sta živeli Sneguljčica in Rdeča kapica. Nekega dne, ko sta šle v gozd, ju je napadel volk. Požrl je Rdečo kapico. A Sneguljčica se je izmuznila. Stekla je domov in to povedala očku in palčkom. Vsi so stekli do volka. Spal je. Smrčal je tako glasno, da je prav vse donelo. Oče je volku s škarjami razrezal trebuh. Ven je skočila Rdeča kapica. V volkov trebuh so naložili kamenje. Naredili so lažne pasti in ko se je volk zbudil je zagledal lutko. Skočil je nanjo in padel v vodnjak. Volk se ni več vrnil in živeli so srečno do konca svojih dni.

Teo Vinkler, 3. a

SNEGULJČICA IN SEDEM KOZLIČKOV

Nekoč predavnimi časi je živelo 7 kozličkov, Sneguljčica in volk. Nekega dne je Sneguljčica odšla v gozd. V gozdu je srečala volka. Volk jo je pojedel. Pojedel jo je pa zato, ker jo je sovražil. Lovec je videl volka kako je debel. Lovec je šel lepo počasi proti volku. To! Uspelo mu je!! Ustrelil je volka. Prerezal mu je trebuh in ven je skočila Sneguljčica. Volku je dal v trebuh kamenje. Ko se je volk zbudil, je bil zelo žejen. Ko je šel k vodnjaku, se je sklonil in bum! Padel je v vodnjak in se utopil. V zahvalo so priredili zabavo. Na zabavi so pili, plesali in jedli celo noč.

Žan Luka Tuš, 3. a

SNEGULJČICA IN TRIJE PRAŠIČKI

Nekoč predavnimi časi, za devetimi gorami, je živel Sneguljčica. Ni imela prijateljev, razen palčkov. A tudi ti se niso hoteli igrati njenih iger. Nekega dne je vprašala tri prašičke, če bi bili njeni prijatelji. Odgovorili so ji z eno besedo. Ja!!! Igrali so se vsak dan točno 3 ure. Prišel je volk in požrl tri prašičke. Sneguljčica je bila žalostna. Prišla je še coprnica in ji ponujala slastno, dišeče jabolko. In pojedla jo je. Nato je prišel lovec, in volku odrezal trebuh. Trije prašički so rešili Sneguljčico. Volk in coprnica sta bila izgnana iz dežele. Od veselja so vsi zaplesali in mogoče plešejo še danes.

Matevž Vedlin, 3. a

SNEGULJČICA IN PEPELKA STA SESTRI

Nekoč, pred davnimi časi, za devetimi gorami in devetimi vodami, sta živeli sestri Sneguljčica in Pepelka.

Nekega dne sta se izgubili v gozdu. Njun oče je bil zelo zaskrbljen, zato je v gozd poslal vojake, da ju najdejo. Sneguljčica in Pepelka sta našli hiško in se vanjo vselili. Popili sta vroč čaj in pojedli slasten čokoladni rogljiček ter utrujeni legli v posteljo. Kmalu so se s težkega dela v rudniku vrnili palčki in se čudili: »Kaj se dogaja? Kdo sta ti dve?« Dekleti sta se prebudili in palčkom razložili, da sta zbežali pred zlobno in grozovito mačeho. Medtem je mačeha gledala v bleščeče svetleče ogledalo in govorila: »Zrcalce, zrcalce na steni, povej, katera najlepša v deželi je tej?« Zrcalce ji je odgovorilo: »Prelestna gospa, seveda ste čudoviti, a še lepši sta Sneguljčica in Pepelka.« Hudobna in grozna mačeha je bila zelo besna, zato se je preoblekla v staro gospo, ki je prodajala jabolka in trakove. Odšla je v gozd in potrkala na vrata hiške. Sneguljčica je vzela ponujen rdeči trak, Pepelka pa slastno rdeče strupeno jabolko. Obe sta se zastrupili in padli v globok spanec. Palčki so se vrnili z dela in se prestrašili: »Ježešna, kaj se je zgodilo?!« Nesrečni so ju položili v krsti. Mimo sta prijezdila bogata in čedna princa ter videla žalosten prizor. Princ Tadej je s poljubom rešil Sneguljčico, princ Blaž pa Pepelko. Zatem sta ju odnesla v grad, kjer sta se sestri prebudili.

Kmalu so zazvonili poročni zvonovi in para sta srečno živela do konca svojih dni, zlobna mačeha pa je za kazen deset let čistila vsa stranišča v deželi.

Tara Tomanič, 3. a

SNEGULJČICA S KOZLIČKI

Nekoč je živela Sneguljčica. Zelo rada je pela in plesala s palčki. Toda palčki so morali velikokrat na delo, zato je Sneguljčica ostala sama doma. Hodila je na sprehode. Tokrat je našla hišico. Potrkala je na vrata. Odprla ji je mama koza in jo povabila noter na čaj. Medtem so palčki delali. Mama koza je prosila Sneguljčico, da pazi na kozličke. Rekla je da ne smejo odpirati nikomur. Medtem je kraljica vprašala čarobno ogledalo, kdo je najlepší v deželi tej. Ogledalo je reklo, da je ona zelo lepa, ampak Sneguljčica je še lepša od nje. Skuhala je strupeno jabolko in odšla v gozd. Ko je hodila po gozdu, je srečala volka. Volk jo je vprašal, kaj dela tu. Kraljica je rekla, da ima pripravljeno strupeno jabolko, ki jo bo dala Sneguljčici. Volk jo je vprašal, če bi delala skupaj in ujela kozličke in Sneguljčico. Odgovorila je, da ja. Zato sta šla do kozličkov. Videla sta, da je tam Sneguljčica. Potrkala sta na vrata. Volk je skočil in požrl kozličke. Sneguljčica je hotela rešiti kozličke. Ni ji uspelo. Volk je pojedel vse, razen enega. Kraljica je medtem ponudila Sneguljčici strupeno jabolko. Sneguljčica jo je vzela, da bi se potolažila. Ko je ugriznila, je padla na tla. Domov je prišla mama koza in videla Sneguljčico na tleh. Videla je tudi, da ni nobenega kozlička, razen enega. Nemudoma je poklicala lovca, da ubije volka. Ko je ubil volka, mu je prerezal trebuh. Ven so skočili kozlički. Ni vedela kako naj reši Sneguljčico. Mimo je prišel princ in vzel Sneguljčico s sabo. Ko se je spotaknil, je Sneguljčici padlo jabolko iz ust in oživela je. Vsi so bili srečni.

Alja Šoba, 3. a

SNEGULJČICA IN RDEČA KAPICA

Nekoč pred davnimi časi, sta živeli Sneguljčica in Rdeča kapica. Veliko sta se obiskovali. Nekega dne sta v gozdu našli mini hiško, hiško manjšo od njiju. Odnese sta jo v Sneguljčičin grad. Odprli sta vrata in zbudili palčke. Palčki so se jima zahvalili ker so videli groznega volka. Volk je zavohal plen, ta plen so bili palčki. Volk je pojedel palčke in Sneguljčico in Rdečo kapico. Lovec je volku prerezal trebuh. Ven so skočili palčki in Sneguljčica ter Rdeča kapica.

Volku so v trebuh nasipali kamenje in volk je padel v vodnjak. Utopil se je in vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Jure Perdan, 3. a

TRNJULJČICA IN SNEGULJČICA SE SKREGATA IN NAPADEJO GRAD!

Nekoč pred davnimi časi, za devetimi gorami in sedmimi vodami sta živeli Sneguljčica in Trnuljčica. Nekega dne je Trnuljčica obtožila Sneguljčico, da je ukradla diamant. Tedaj je Sneguljčica rekla: »Nisem ga ukradla, mogoče je bil kdo drug.« Trnuljčica vpraša: „Kdo?“ Sneguljčica reče: „Ne vem.“ Potem sta se kregali vso noč. Zjutraj je prišel kralj in rekel: „Dovolj! Zakaj se kregata?“ Trnuljčica je rekla: „Zato, ker je Sneguljčica ukradla diamant.“ Kralj je vprašal: „Je to res?“ „Ne, ni!“ Nato zagledajo palčke in palčki so rekli: „V gozdu je hudobna, grda, stara mačeha! Skrijte se v grad!“ „Hi, hi, hi ne morete se mi skriti.“ Trnuljčica je ostala zunaj. Mačeha je napadla. Kralj tudi napadala sta se 1 leto. Zmagal je kralj. Mačeha je ob napadu umrla. Živeli so srečno do konca svojih dni. Mogoče živijo še danes če še niso umrli.

Sara Kurnik, 3. a

SNEGULJČICA IN RDEČA KAPICA

Nekoč so živeli Sneguljčica in Rdeča kapica. Mačeha je odgnala Sneguljčico. Rdeča kapica je šla k babici. Po poti je srečala volka. Volk je rekel "Kam pa kam Rdeča kapica?"

»K babici grem.«

"Glej, rože!" in je šla nabrala rože. Volk je šel k babici.

"Zakaj imaš velike oči?"

Da te lažje vidim.

"Babica, zakaj imaš velika usta?"

»Da te lažje pojem.« In jo je pojedel. Lovec je razrezal volkov trebuh. V trebuh so nadevali kamenje. Potem je Rdeča kapica šla k Sneguljčici. Sneguljčica se je poročila s princem. Lovec in babica sta pojedla kruh in popila vino. Mačeha je plesala z železnimi škornji na poroki.

Boštjan Zajšek, 3. a

SNEGULJČICA IN SEDEM KOZLIČKOV

Nekoč pred davnimi časi, za 9. gorami in 7. vodami je v gradu živela Sneguljčica. Umrla ji je mama. Kralj se je poročil z drugo, ta pa je zraven prinesla čarobno ogledalo. Mačeha je bila kruta in nesramna. Vsak dan vprašala: "Zrcalce, zrcalce na steni, povej, kdo v deželi najlepši je tej?"

Ogledalo je odgovorilo: "Vi ste lepi v deželi tej!"

Nekega dne pa mačeha vpraša: "Zrcalce na steni, povej, kdo v deželi najlepši je tej?"

"Sneguljčica je v deželi najlepša."

Nato je mačeha razbila ogledalo. Lovcu je naročila, da ubije Sneguljčico v gozdu. Lovcu se je Sneguljčica zasmilila in je ni ubil. Sneguljčica je srečala 7 palčkov in 7 kozličkov. Sneguljčica je živela zraven njih. Nato so palčki odšli na delo in rekli: "Nikomur ne odpiraj vrat!" Prišla je mačeha preoblečena v starko. Imela je strupen glavnik. Kozlički so jo zbrcali. Nato se je vrnila še enkrat s strupeno jabolko. Sneguljčica je pojedla jabolko in zaspala. Prišel je princ rešil je Sneguljčico in vzel zraven kozličke. Kozlički so dobili zlate hleve. Princ se je poročil s Sneguljčico. Živeli so srečno do konca dni.

Sebastjan Zajšek, 3. a

SNEGULJČICA IN 7 PALČKOV IN RDEČA KAPICA

Nekoč je živel Sneguljčica in 7 palčkov. Imeli so prijateljico. Ime ji je bilo Rdeča kapica. Nekega dne je Rdeča kapica šla k njim. Ko je prišla, je potrkala na vrata. Sneguljčica je pogledala skozi okno in je videla Rdečo kapico. Spustila je Rdečo kapico noter. Pozneje so prišli palčki. Igrali so se abecedo. Nekega dne sta se čarovnica in volk združila. Rdeča kapica je bila zelo utrujena. Vsi so dejali Rdeči kapici, naj gre spat. In so nadaljevali igro. Čarovnica je začarala volka v Rdečo kapico. Rdečo kapico pa je začarala v volka. Palčki in Sneguljčica so izvedeli za čarovnično moč. Čarovnico so silili naj telesa spet začara nazaj in jih je. Ko je telesa začarala nazaj, je volk pojedel Sneguljčico in palčke. Rdeča kapica je prosila lovca, naj ji pomaga. In ji je pomagal. Lovec je ubil čarovnico in volka. Lovec je volku prerezal trebuh. Ven so prišli palčki in Sneguljčica. Vsi so bili veseli in so živeli do konca svojih dni.

Lana Bundalo, 3. a

SNEGULJČICA IN SEDEM PALČKOV V PRAVLJICI JANKO IN METKA

Nekoč sta živel revna mož in žena. Nekega dne je mož šel žagat drva. Vrnil se je z velikim, žarečim zakladom. Žena je bila vesela. Kupila sta si grad. Žena je rodila lepo dekle z imenom Sneguljčica. Dobila je zelo lepo obleko. Nekoč so morali poplačati drage davke. Izgubili so grad. Vzeli so le ogledalo. Sneguljčičina mama je umrla. Sneguljčica je dobila mačeho, ki se je vsak dan gledala v čarobno ogledalo. Sneguljčica je nekega dne šla v gozd in se izgubila. Prišla je do sladkorne hiške. Tam jo je ugrabila čarovnica. Ko je prižigala peč, da bi jo skuhalo, je bila Sneguljčica vedno bolj zaskrbljena. Pomagal ji je mucek, ki je s svojim krempljem odprl kletko.

Sneguljčica je čarovnico potisnila v peč. Stekla je domov. Njene mačeha ni bilo več. Z očetom sta srečno živela. Sedem palčkov jima je prineslo dragulje, kristale in diamante. Vsi so srečno živeli do konca svojih dni.

Blaž Potočnik, 3. a

V LUTKOVNEM GLEDALIŠČU

V GLEDALIŠČU

Prišli smo v šolo in smo šli v jedilnico jest. Ko smo pojedla smo se šli obut in obleč. Ko smo se oblekli in obuli, smo počakali avtobus. Ko je prišel avtobus, smo vstopili. Potem ko smo prispeli v Maribor, šli v gledališče. Nato smo se slekli, šli smo na stranišče. Ko so bili vsi pripravljeni, smo šli gledat Andreja Nespanca. Ko smo šli iz gledališča, smo šli v avtobus. Všeč mi je bilo, ko je Andrej nagajal in ni hotel spat.

Lana Bundalo, 3.a

V GLEDALIŠČU

Danes, 6. 12. 2016, smo šli v gledališče. Zjutraj sem komaj čakal. V avtobusu sem sedel s Sebastijanom. Imela sva se mega. Ko smo prišli v gledališče, smo videli Andreja kako si umiva zobe. Predstava je bila zelo mikavna ter smešna. Najbolj všeč so mi bili netopirji. Bilo je mega.

Blaž Potočnik, 3.a

V GLEDALIŠČU

Prišli smo v šolo. Pripravljali smo se za lutkovno predstavo. Ko se je učiteljica prepričala, da smo vsi prišli, smo odšli na avtobus. Pot je bila zelo prijetna. Ko smo prišli v lutkovno gledališče v Mariboru, smo že vedeli da bo zelo zabavno. In predstava se je začela. Ha, ha, ha, ha!!! Poglej tega fanta, ki predstavlja Andreja. Tako zelo je smešen. Oooo, poglej kakšna dobra orka! In kakšni valovi! V gledališču sem se imel zelo lepo. Potem smo šli nazaj v osnovno šolo Majšperk.

Matevž Vedlin, 3.a

VSTOP V NOVO LETO...

OGNJEMET

Ati me je vprašal, če bi rad gledal ognjemet.

Prižgal sem rimsko svečko in petarde, ki žvižgajo. Ati in stric sta spustila rakete. Ko so zlati žarki poleteli visoko v nebo, so se pred očmi pojavile barve. Prišlo pa je tudi leto 2017.

Jure Perdan, 3.a

SMUČANJE

Zadnji dan počitnic sem se šel smučat s Taiem in njegovo družino.

V avto smo naložili smuči in pancerje in se odpeljali proti smučišču. Tam smo kupili smučarske vozovnice in se odšli smučat. Padel nisem niti enkrat. Po bregu navzdol sem se smučal hitreje kot Tai. Gor sem se vozil s sedežnico in s krogi. Tam smo bili do večera.

Domov sem prišel zelo utrujen in vesel. Ta dan sem se imel zelo lepo.

Alen Galun, 3.a

BOŽIČNO NOVOLETNE POČITNICE

Najprej sem počitnice preživel doma z mamico, Tianom in Izidorjem. V četrtek se nam je pridružila botra Barbara. Igrali smo se različne igre-šah, turm, pot v šolo, človek ne jezi se in pekli piškote. V soboto smo šli k babici na božično večerjo in počakali na Božička. Za darilo sem dobil Monopoly in knjigo Drži ali ne drži. Doma pa mi je pod smreko nastavil Nerf. V četrtek sem šel k atiju na počitnice. Tam mi je Božiček nastavil pod smreko tudi Monopoly. Pri atiju sem pričakal novo leto. V ponedeljek me je ati pripeljal domov. Pripravili smo se za smučanje in s sabo vzeli še Alena. Preživel sem lepe počitnice.

Tai Unuk Fruk, 3.a

SUPER POČITNICE

Decembra smo imeli novoletne počitnice. Trajale so 14 dni. Komaj sem jih pričakoval, ker takrat praznujemo božič in novo leto.

Dva dni sem bil pri stricu Alenu v Mariboru, ker sem postal bratranec 2 mesečni Leyli. Samo je in spi. Zelo sem užival, ker sem se tudi igral z Playstation 4. Zvečer sem pa bolj slabo spal, ker se je Leyla zbujala. Obiskal sem tudi dedka in babico, kjer sem tudi prespal, da nista tolako sama.

Za božič smo bili vsi zbrani doma. Jaz in moja sestra Viki sva okrasila jelko, ati je postavil jaslice, mamica pa je skuhala večerjo. Čez dan smo vsi pekli kekse. Razveselil sem se daril. Za novo leto je bilo zelo zabavno, cel dan smo jedli in se imeli super. Ob polnoči smo spuščali rakete.

Za leto 2017 si želim, da smo vsi zdravi.

Kai Furman, 3.a

ZIMSKO SMUČANJE

Komaj sem čakal na zimske počitnice. Učiteljica nam je podarila podkev. Ko je zapadel sneg, smo se smučali. Sčistil sem cesto in iz tega snega naredil skakalnico. Trikrat se mi je zlomila smučka, zato sem na koncu kar odnehal. Bilo je lepo. Vesel sem, da sem doživel takšne počitnice.

Blaž Potočnik, 3.a

MOJE POČITNICE

Juhu! Počitnice so tu!

Odločili smo se da gremo v toplice Terme 3000 za 2 dni. Ko smo prišli, smo ugotovi da se hotel imenuje Ajda. Ko smo prišli v hotel, smo se šli takoj preobleč in kopat. Bilo je zelo super, ker tako rad plavam. Zvečer je bila zelo obilna večerja. Ob 9. uri smo šli spat. Ugotovili smo da je v blazinah prava ajda.

Novo leto smo pričakali pri botrici. Ob polnoči smo si šli ogledat ognjemet, nekaj sem tudi zaigral na harmoniko. Imel sem se zelo lepo.

Matevž Vedlin, 3.a

NA POČITNICAH

V ponedeljek sem se zbudila ob devetih. Prišla sem dol in šla zajtrkovat. Potem sem se oblekla in šla k babici. Komaj sem čakala da prideta bratranec Miha in sestrična Ana. Prišla sta in smo se šli igrat. Potem je bilo kosilo. Vsi so prišli za mizo, da smo pojedli kosilo. Po kosilu smo se šli igrat. Ko se je zvečerilo, sem mamico šla vprašat ali Ana lahko spi pri meni. Mami je dovolila. Potem sva se stuširali in odšli spat. Ko sva se zbudili sva odšli zajtrkovat. Potem sva se odšli obleči in odšli k babici. Odšli smo se igrat. Babi je naredila špinačo. Bila je okusna. Odšli smo se igrat. Ko se je zvečerilo, smo odšli spat. Zjutraj sva odšli k babici Angelci. Ko sva prispeli, sva pred vrati zagledali babico. Odšli sva se igrat. Potem je bilo kosilo. Odšli sva na zrak. Potem sva odšli spat. Zjutraj smo odšli do železniške postaje.

Sara Kurnik, 3.a

POČITNICE PRI ATIJU

V torek sem šel prespat k atiju. Igrala sva igrice, šla sva na sprehod. Tudi kepala sva se. Šla sva na kavo. Zelo sva se zabavala. Tudi televizijo sva gledala. Gledala sva Divja brata Kratt. Počitnice so zelo hitro minile. Imel sem se zelo lepo.

Vinkler Teo, 3.a

ČAROBNE NOVOLETNE POČITNICE

Komaj sem čakala, da se začnejo novoletne počitnice. Juhu, počitnice so tu ! V soboto so prišli sorodniki. Božiček nam je nastavil darila. Pred tem sem okrasila jelko. V ponedeljek sem šla na Božičkov tek. Šli smo na Ptuj. Moj ati je tekal 10 kilometrov. V soboto sta prišli Petra in Bojana. Jaz , Tadej, Petra in Bojana smo se igrali MONOPOLY ULTIMATIVNO BANČNIŠTVO in ACTIVITY. Ob polnoči je bilo novo leto 2017 in spuščali smo rakete. V nedeljo in v ponedeljek sem se drsala po ledu in snegu s Tio, Tadejem in Blažem. V torek, 3.1.2017 smo šli nazaj v šolo. Med počitnicami je bilo carsko. Med počitnicami je bilo zelo, zelo, zelo fajn.

Tara Tomanič, 3.a

NOVOLETNE POČITNICE

Ko so se novoletne počitnice začele, smo začeli s pripravami okrasitve naše hiše. Moj najljubši dogodek priprave hiše je bil okrasitev novoletne jelke. Ko je prišel božič, smo odprli darila. Zelo sem se razveselila, kajti dobila sem mikrofona in zelo velik zvočnik. Tudi Mia je bila vesela nove punčke in kuhinjskega pribora. Kmalu je prišlo novo leto. Spuščali smo rakete pisanih barv. Jaz in moja prijateljica Lea sva se zelo prestrašile, kajti zelo močno je pokalo. Počutila sem se odlično.

Alja Šoba, 3.a

IZLET V LJUBLJANO

Šli smo z vlakom v Ljubljano. Vlak je peljal iz Pragerskega ob 8 uri zjutraj. Peljali smo se dve uri. Ko smo prišli iz vlaka, smo pot nadaljevali po ulicah Ljubljane. Videli smo veliko božičnih lučk in stojnic. Za spomin sem si kupila lovilca sanj in sneženo kroglo z zmajem, ki je simbol Ljubljane. V večernih urah smo se z vlakom odpeljali nazaj domov. Izlet mi je bil zelo všeč, ker sem celi dan preživela z družino in prijatelji.

Pia Arnuš, 3. a

IZLET V LJUBLJANO

Šli smo z vlakom v Ljubljano. Vlak je peljal iz Pragerskega ob 8 uri zjutraj. Peljali smo se dve uri. Ko smo prišli iz vlaka, smo pot nadaljevali po ulicah Ljubljane. Videli smo veliko božičnih lučk in stojnic. Za spomin sem si kupila lovilca sanj in sneženo kroglo z zmajem, ki je simbol Ljubljane. V večernih urah smo se z vlakom odpeljali nazaj domov. Izlet mi je bil zelo všeč, ker sem celi dan preživela z družino in prijatelji.

Žan Luka Tuš, 3. a

NOVOLETNE POČITNICE

Začele so se novoletne počitnice. Zelo sem bila vesela, da se bodo začele počitnice.

V soboto smo šli po rakete v Avstrijo. Potem smo šli na gondolo v Maribor. V nedeljo je bil božič, šli smo v Stogovce. Pod novoletno smrekico me je čakalo darilo, ki je bilo hava bort. Ponedeljek je bil praznik dan samostojnosti in enotnosti. Naslednji dan sva šle z mamico na sprehod. V sredo smo šli v Stogovce, ker je ati moral popraviti tovornjak. V četrtek smo bili doma. V petek smo pekli kekse za soboto. V soboto zvečer smo praznovali v gostilni. V gostilni smo se zabavali z mojo družino in pričakali novo leto. Ko je bilo novo leto, smo spustili rakete in smo si voščili za novo leto.

Super mi je bilo in zabavala sem se.

Toja Šeliga, 3. a

NORČAVI PUST...

PUST

Pust je običaj, ki so nam ga zapustili predniki. Pustne šeme odganjajo zimo in kličejo pomlad.

Našemil sem se v roparja. Oblekel sem temna oblačila, imel sem vrečo, temno kapo. Pri šemljenju mi je pomagala mami. Najprej smo pustovali samo Matevž, Ana, Branka, mami, jaz, Julija, potem sta se še pridružila Zala in Urban in še: Ines, Domen, Lovro. Odšel sem v Lešje in Majšperk. Obiskal sem bližnje sosedo. Odganjal sem zimo. Ljudje so se zahvalili s krofi, denarjem in z bonboni. Srečal sem dva hudička.

Preživel sem zanimiv dan. Pustni običaj je treba ohranjati za zahvalo našim prednikom.

Alen Galun, 3. a

NORA PUSTNA ŠEMA

Našemil sem v klovna. Pri šemljenju mi je pomagal ati. Z menoj so šli moji sošolci. Odšli smo v Prešo in hodili 5 ur pa pol. Obiskali smo celi Breg in svoje sorodnike. Kot pustna šema sem hodil od hiše do hiše in pel pesmi. Ljudje so se mi zahvalili z bomboni in denarjem. Srečal sem še duha, okostnjaka, ninjo, vojaka, snežaka. Preživel sem lep dan. Pust ohranjamo zato, ker je to naša dediščina.

Žan Luka Tuš, 3. a

PRVIČ OKROG ZA PUST

Pust je star običaj, ki so nam ga zapustili naši predniki. Pustne šeme odganjajo zimo in prikličejo pomlad. Našemila sem se v indijanko. Z mano sta šla Lea in Grega. Lea je bila miška, Grega pa okostnjak. Prejšnji dan smo se dogovorili, kdo bo prinesel potrebne stvari. Ko smo pregledali opremo, smo odšli. Najprej smo odšli do tete, ki ima bolnega otroka. Nato smo odšli, do dveh učiteljic. Odšli smo na Medvedce in obiskali veliko hiš. Čez nekaj časa smo odšli na Sestrže. Bili smo tudi pri Filipu. Ponudili so nam krofe. Bili so zelo dobri. Nato smo odšli domov. Zaslužili smo veliko denarja. Zaslužili smo dvesto evrov. Hodili smo pet ur in trideset minut. Vsak je dobil sedemdeset evrov. Bilo je super.

Pust moramo ohranjati, ker so nam ga zapustili predniki.

Alja Šoba, 3.a

NORČAVI PUST

Pust je star običaj, ki so ga zapustili naši predniki. Pustne šeme odganjajo zimo in kličejo pomlad. Našemil sem se v vojaka. Oblekel sem si vojaške hlače in vojaški suknjič in po obrazu sem se porisal z vojaškimi barvami. Pri šemljenju mi ni pomagal nihče. Z menoj so bili: Toja, Žan Luka, Matic in Anja. Odšel sem do Preše. Obiskal sem prababico Julčko in tujce. Kot pustna šema sem hodil od hiše do hiše, odganjal zimo in klical pomlad. Ljudje so se mi zahvalili tako, da so mi dali sladkarije in evre. Srečal sem še duha. Preživel sem lep dan. Pustni običaj je treba ohranjati zato, ker so nam ga zapustili naši predniki.

Teo Vinkler, 3.a

PUST

Zjutraj ob 11. sem se oblekel v okostnjaka. Potem sem šel obiskovat sosede. Zaslužil sem veliko denarja in dobrot. Srečal sem pustno šemo gasilca.

Zvečer sem narisal, kako dober dan sem preživel.

Vesel sem da sem ohranjal pustni običaj.

Jure Perdan, 3.a

ZABAVNI PUST

Za pusta se ljudje maskirajo. Maske hodijo od hiše do hiše. Jaz sem se maskiral v ninjo. Imel sem črno-rdeče hlače in majico na kateri je narisana zmaj. Na glavi sem imel črno masko. Na rokah pa sem imel črno-rdeče rokavice. Imel sem tudi meč. Z mamico smo obiskali babico v Markovcih. Pri babici smo se pogovarjali in sladkali. Jaz sem pomagal babici pospraviti mizo, potem pa smo igrali malo na tablico. Pustni dan mi je bil zelo všeč.

Boštjan Zajšek, 3.a

PUSTNI TOREK

Pust je čas, ko se ljudje našemijo in se zabavajo. V torek sem se oblekel v gusarja. Imel sem belo-črno gusarske hlače. Zgoraj sem imel belo-črno srajco. Okoli pasu sem imel rdeč trak. Na glavi sem imel rdečo ruto. Ruto mi je pomagala zavezati mamica. Z mamco smo se odpeljali k stricu Valterju. Zraven so bili tudi moji bratci. Pri stricu Valterji smo se pogovarjali in se sladkali. Srečali smo še korante. Preživel sem super dan. Pust so nam ohranili predniki. To je naša tradicija.

Sebastjan Zajšek, 3.a

PUST

Začel se je pustni torek. Pripravil sem se za pokača. Vzel sem belo srajco in rdeč brezrokavnik, nato še predpasnik klobuk in bič. Nato smo odšli k teti Marjani. Obiskali smo 7 hiš. Skupaj smo zaslužili 35 bonbonov, eno čokolado in nekaj denarja. Nato smo odšli.

Pustni torek je bil zelo razburljiv in hočem da se ohranja naprej.

Matevž Vedlin, 3.a

PUST

Na pustni torek sem najprej šel na računalnik naročit ladjo. Čez nekaj časa smo se preoblekli in šli pustovat. Zaslužili smo nekaj denarja. Peli smo pesem Od hiše do hiše. Na pustovanju smo bili pol ure. Iz pustovanja smo šli v trgovino kupili nekaj sladkarij. Nato smo šli spet pustovat. Domov smo prišli s sladkarijami in z denarjem. Podarili so nam tudi krofe.

Preživel sem nasmejan dan. Pust je treba ohranjati, ker je to naša dediščina.

Blaž Potočnik, 3.a

PUSTNI TOREK

V torek sem bila doma. Dopoldan sem se šla rolkat z rolko na dveh kolesih. Z rolko sem delala vijuge, vozila po kamnih, vozila hitro, naredila poligon. Obiskali sta nas tudi maskare, vojak in plesalka, potem pa še gospodinja. Ko so maskare odšle, sem se šla nazaj rolkat. Popoldan sem brala knjigo Znaš obdržati skrivnost. Proti večeru sva se z mamico igrali MONOPOLY ULTIMATIVNO BANČNIŠTVO. Gledali smo film in malo sem spet brala knjigo Znaš obdržati skrivnost. Zvečer sem pela pesmi in plesala.

Zakaj pa je treba ohranjati pustni običaj? Pust je treba ohranjati zato, ker je naša dediščina in so nam jo zapustili naši predniki.

Tara Tomanič, 3.a

IGRIVA PUSTNA SOBOTA

V soboto, 25. 2. 2017, smo se zbudili in se našemili. Ker je pustna sobota in je pust star običaj, smo se odločili, da obiščemo babico. Ko smo prišli, nam je ponudila krofe. Ko smo prišli domov, smo se najedli in oblekli. Ko smo se oblekli, nas je mami naličila in odšli smo na povorko. Našemila sem se v prodajalko. Oblekla sem majico, pulover, krilo in predpasnik. Na glavi sem imela sivo lasuljo. Ko smo začeli s povorko, smo ponujali hrano. Ko smo se predstavili v povorki, smo šli v avto in se tam preoblekli. Preoblekla sem se v Elzo. Potem smo šli k Zoji. Tam smo se zelo zabavali. Tam smo tudi jedli krofe, plesali, se igrali in še kaj. Ob 18.00 smo končali in odšli domov.

Ta dan me je zelo utrudil.

Sara Kurnik, 3.a

PUSTOVANJE

V torek zjutraj sem se vesel zbudil. Bil sem presrečen, ker bom po vasi hodil v šemi. Z brati in sestrami smo se preoblekli v klovna, roparja, močerada in telebajska. Pri vsaki hiši smo zapeli: »Juhuhu, fašenki so tu!« Obiskali smo skoraj celo vas. Videli smo tudi masko okostnjaka. Pri vsaki hiši smo dobili sladkarije in denar.

Filip Križanec, 3.a

PUSTNA POVORKA

Pust je običaj. Pustne šeme odganjajo zimo in kličejo pomlad. Našemil sem se v prodajalca. Našemila me je mami. Oblekel sem predpasnik, klobuk in kavbojke. Nadel sem si tržnico. Z menoj so bili sošolci. Odšel sem na Breg in potem v Majšperk. Kot pustna šema sem se razkazoval. Preživel sem super dan. Ta pustni običaj je potrebno ohraniti zato, ker je zapuščina naših prednikov.

Aljaž Leskovar, 3.a

DAN POVORKE

Pustne šeme preganjajo zimo. Našemilo sem se v stara gospa, ki prodaja stvari. Oblekla sem se v topla oblačila staro jopico, črne hlače, dolgo kiklo in stari predpasnik. Pri šemljenju mi je pomagala mami. Z mano so bili sošolci. Povorko smo začeli na Bregu. Počasi pa smo šli k šoli, ljudem sem prodajala jabolka in suho sadje. Sem tudi plesala. Zahvalili so se mi s ploskanjem. V povorki sem videla polno mask klovna, hudiča, kurenta, mačke, čarovnice, pujse, tigre.

Preživela sem vesel dan. Ohranjati moramo pust, ker so nam ga dali predniki.

Lana Bundalo, 3.a

NORČAVIPUST

Pust je običaj, ko se našemimo. Pustne šeme odganjajo zimo. Našemila sem se v muco. Oblekla sem si črne pajkice, roza majico, preko pa belo obleko. Pri šemljenju mi je pomagala mami. Z mano sta bili moja sestra Tjaša in mami. Šla sem k teti, sestrični in stricu in tudi k prijateljem. Kot pustna šema sem plesala in pela. Ljudje so se mi zahvalili z denarjem in bomboni. Srečala sem Indijanko, muco in okostnjaka. Preživela sem krasen dan. Ta pustni čas je treba ohraniti, ker je zapuščina naših prednikov.

Pia Arnuš, 3.a

NORA PUSTNA POVORKA

Pustna povorka v Majšperku je bila zabavna. Mi in učiteljica smo bili namaskirani v prodajalce. Prodajali smo sadje in zelenjavo. Seveda smo dajali hrano zastonj. Nato smo se predstavljali pred gledalci. Lahko smo gledali še druge maskare. Bili so kurenti, kmetija, furež, baba nosi deda. Nato smo šli jest. Jedli smo krofe in pili čaj. Potem smo si lahko kupili sladkorno peno, kokice in balone. Najbolj zanimive skupine so bile nagrajene. Prvi so bili tekači, za druge skupine pa ne vem. Potem sem šel domov. To je bila nora pustna povorka.

Kai Furman, 3.a

PRVOMAJSKE POČITNICE

MOJE PRVOMAJSKE POČITNICE

V nedeljo, dan pred prvim majem, sem postavljajl majsko drevo. Ko sem se zbudil, je bil prvi maj. Za prvi maj sem šel loviti ribe na ribnik Vinetu in na ribnik v Pragerskem. Na Pragerskem sem ulovil zlato ribico in 4 somiče. Somiče sem odnesel domov. Drugi dan sem videl mrtvega somiča. Nato sem se oblekel in šel v šolo. V šoli se učim še zdaj

Žan Luka tuš, 3.a

STAVILI SMO MAJSKO DREVO

Opisala bom, kako smo postavili majsko drevo.

Bila je nedelja. Bil je dan, ko smo stavili prvomajsko drevo. Najprej sem šla k maši. Nato sem šla na prostor, kjer bomo stavili majsko drevo. Tam je bilo že več ljudi, zato ker je bilo potrebno še marsikaj postoriti: postaviti oder, speči meso, postaviti mize in olupiti čebulo. Jaz sem pomagala postaviti mize. Kmalu so prišli muzikantje. Na oder so postavili zvočnike, mikrofone, boben dve kitari in manjši klavir. Tako je bil oder postavljen. Kmalu je prišel še moj sošolec Teo. Prinesel je loparje in žogico. Igrala sva se. Kmalu je bila ura toliko, da so prišli gostje. Začeli smo staviti majsko drevo. Jaz sem medtem nosila pijačo. Ko je bilo majsko drevo v zraku, sem ga slikala. Prišla je tudi Lea. Igrali sva se z loparji. K igri sva povabili dve prijateljici. Ena je bila Dalia, druga pa Zoja. Skupaj smo se igrali. Bil je res zelo lep dan.

Alja Šoba, 3.a

PIKNIK

Opisal vam bom piknik.

Šli smo do Račkih ribnikov. Tam smo šli na razgledni stolp. Med potjo smo hranili račke. Po kosilu smo šli na igrišče. Igrali smo odbojko, nogomet. Ko smo šli z igrišča, se je moja mlajša sestra s kolesom zaletela v ograjo. Ko smo prišli domov, smo vse povedali staršem. Igrali smo se in gledali televizijo, dokler nismo šli nazaj domov. Med vožnjo nazaj smo srečali dve lisički in muco. Na pikniku sem se imel zelo dobro.

Alen Galun, 3. a

VESELO NA BOČ

Opisal vam bom dogodek iz počitnic. Odšli smo na Boč. Z avtom smo odšli k stricu Mateju. Tam smo se vsi zbrali. In naš pohod se je začel. Vsak je nosil Slovensko zastavo točno 5 minut. Vprašal sem starše, koliko še da pridemo na Boč. Prehodimo samo še 4 kilometre. Med potjo smo imeli počitke. Prišli smo na cilj. Jedli smo čevapčiče in mini pice. Spoznali smo tudi novega prijatelja Gašperja. Z njim smo se igrali nogomet, tekali po gozdu in iskali zanimiva skrivališča. Počutil sem se zelo lepo.

Matevž Vedlin, 3.a

IZLET V MARIBOR

V ponedeljek smo šli v kino. V kino smo šli vsi razen atija. Ati je bil bolan. V kinu smo si ogledali film Smrkci. Film je trajal 90 minut. Najbolj smešno mi je bilo, ko je Gargamel padel v močvaro s pirajami. Nato smo šli v McDdonald`s, tam smo pojedli in šli na igrala. Utrujeno smo se vrnili domov. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Sebastjan Zajšek, 3.a

ŠEL SEM V KINO

Opisal bom moje počitnice. Ko sem se zbudil, sem gledal televizijo. Matjaž je rekel, da bi šli v kino. Mama je rekla, da se moramo preobleči. Nato smo šli v avto. Očka je ostal doma. Mamica, jaz in bratci smo gledali film. Ko je bilo filma konec, smo odšli v McDdonald`s. Tam smo se najedli, nato smo šli domov. Zvečer se je temnilo, stuširali smo se in si umili zobe. Nato sem šel spat. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Boštjan Zajšek, 3.a

IGRIVE PRVOMAJSKE POČITNICE

Opisala vam bom zanimiva doživetja med prvomajskimi počitnicami. V četrtek, 27. 4. 2017, smo z družino odšli v terme Snovik. Vozili smo se 1 uro. Ko smo prispeli, je mami šla na recepcijo po ključke za apartma. Apartma, v katerem smo bivali, se je imenoval Vrba. Vsak dan smo tudi odšli na zajtrk, kosilo in večerjo. Zelo rada sem se tudi kopala in potapljala. Mamici in atiju sem lahko pokazala svoje plavalno znanje, ki sem ga pridobila v šoli na plavalnem tečaju. Zaradi gneče velikokrat nismo dobili ležalnikov, ampak dvakrat ali trikrat pa smo jih le dobili. Hrana je bila odlična, sploh pri zajtrku in večerji, ker je bilo samopostrežno. V nedeljo, 30. 4. 2017, smo odšli domov. Pred tem smo se odpeljali še v Ribnico k našim prijateljem, ki smo jih že zelo pogrešali. Tam smo jedli pico in se igrali. Domov smo se vozili dobri 2 uri.

Te prvomajske počitnice so bile polne doživetij in so me zelo utrudile.

Sara Kurnik, 3.a

MOJE PRVOMAJSE POČITNICE

Opisala vam bom zanimive dogodke iz prvomajskih počitnic.

V soboto so šli moj brat, oče, sosed Tona in sosed Ivo po majsko drevo. Moja prijateljica Nika in jaz nisva smeli iti zraven. Mi otroci smo olupili majsko drevo, potem smo ga okrasili z vencem. Otrokom nam je bilo dolgčas. Igrali smo nogomet. Iz sobote na nedeljo je pri meni prespala soseda Tia. Pred tem smo šli na dolg sprehod. V nedeljo smo jaz, Tia, Nika in Blaž vozili mini džip na daljinca. Potem je Nika šla po lučke. Z Niko sva se peljali en krog z rolkama na štirih kolesih. Nato smo se igrali z rolkam na štirih kolesih. Potem smo pri nas postavili majsko drevo. Otrokom nam je bilo dolgčas, zato smo šli do igrišča na Bregu in nazaj, starši pa so cel čas klepetali. Mojega brata so vprašali: »Kje so otroci?« »Nekje tam zadaj se igrajo.«

Nika je šla vprašat, če lahko koga pripelje zraven. Snemali smo video smešnice. Zvečer smo šli z baklami na sprehod. Prižgali smo ogromen kres. Zgledalo je, kot da bi gorelo. Naslednje jutro sem šla po Blaža in Niko. Blaž je odšel. Jaz, Nika in Tia smo šle na njivo k Tii. Šla sem domov. Z atijem sva se igrala Brain Box Svet, Kakerlaken poker in spomin. Vedno sem zmagala. Nato smo šli v Dolino Winettu. Jedli smo ribe, pili ledeni čaj, vodo in radensko, za prilogo pa jedli pomfri. Popoldan sva z Niko šle z rolerji po Bregu. Sosed Tomi se je vozil s krosarjem. Z Niko sva ga vedno prehiteli. Jaz, Sara in Nika smo zabijale gole. Naslednji dan sva z atijem igrala tudi igre. Z mamico sva se šli dvojni spomin. Z Niko sva se spet peljali po Bregu z rolerji in rolko. Potem smo se igrali Kakerlaken poker in nato še rolali. Imela sem se super.

Tara Tomanič, 3a

ZELO LEP DAN NA PRVOMAJSKE POČITNICE

Opisal vam bom vzpenjanje na Boč in nekaj ur preživetih v dolini Vinettu.

No, šli smo na Boč. Pot je bila zelo dolga. Vzpenjali smo se dve uri. Ko smo prišli na vrh, sem najprej šel na stolp. Z vrha stolpa sem spustil tri papirnata letala. Med hojo nazaj smo videli bunkerja. Ko smo prišli do avta, smo se odpeljali v dolino Winettu. Vzel sem ribiško palico in šel ribarit. Ribaril sem eno uro, a nič ujel. Potem smo šli jest. Ko sem pojedel, sem šel še malo ribarit. Nič nisem ujel. Nato smo šli domov. Dan je bil prijeten.

Blaž Potočnik, 3.a

OB ZAKLJUČKU ŠOLSKEGA LETA

ZAKLJUČNA EKSURZIJA

Šli smo na ekskurzijo. Potovali smo z avtobusom. Za varnost smo poskrbeli tako, da smo se pripeli. Šli smo v muzej na prostem. V muzeju smo videli stara orodja. Videli smo rojstno hišo Jožeta Šmita. Pokazali so nam, kako so delali sok, kako so delali žeblje. Nato smo šli na malico. Ko smo se najedli, smo odšli v jamo Pekel. V jami Pekel smo videli potočnega raka, kapnike, mlade kapnike. Ko smo prišli iz jame, smo se šli igrati. Šli smo v McDonald's. V McDonald'su sem si naročil srednji Big Mack meni.

Imel sem se lepo.

Žan Luka Tuš, 3.a

V sredo smo šli na zaključno ekskurzijo. Potovali smo z avtobusom. Ko smo prišli v Rogatec do muzeja na prostem, smo najprej popili vodo. Prijazna gospa nam je razkazala domačijo staro več sto let. Včasih so bili ljudje res mali, ampak pametni. Ko smo končali, smo se najedli. Alen mi je pokazal kje je trgovina. Kupil sem si ptička, ki piska. Nato smo šli do jame Pekel. Bilo je zelo zanimivo. Večina smo hodili ob potoku, kjer smo videli raka. Gospa Monja nam je povedala, da kapniki čez sto let zrastejo le 1 cm. Ko smo tako hodili, smo prišli do slapa. Pri njem smo se obrnili in šli po stopnicah navzgor, bilo jih je 186. Ko smo prišli iz jame smo se malo poigrali, in šli v McDonald's. S Teom sva sedela na velikih stolih in se zabavala. Dan je bil prijeten, jaz pa vesel.

Blaž Potočnik, 3.a

Šli smo na ekskurzijo v Rogatec v največji muzej na prostem. Spoznavali smo preteklost naših prednikov. Videli smo stara orodja in predmete.

Potem smo se odpravili v jamo Pekel. Za varnost smo se pripeli s pasom. Na avtobusu smo se pogovarjali. Prišli smo v jamo pekkel. Gospa nam je povedala, da kapniki rastejo 1 cm na 10 let. Potem smo z avtobusom potovali v McDonald's, kjer smo naročili hrano. Ko smo se najedli, smo šli z avtobusom v Majšperk. Tako je bilo konec ekskurzije.

Na izletu sem se imel lepo.

Jure Perdan, 3.a

Odšli smo na zaključno ekskurzijo. Peljali smo se z avtobusom. Pripravili smo se in odšli. Med potjo sem se pogovarjal. Ko smo prišli do muzeja na prostem, smo si ogledali vse hiše. Kupil sem si spominek. Nato smo šli k jami Pekel, ki je v kraju Šempeter. Šli smo v jamo. Videl sem veliko kapnikov. Ugotovili smo, da kapniki za en milimeter rastejo 10 let. Za en centimeter pa kar 100 let. Odšli smo jest. Kupil sem si nekaj spominkov. Nato smo odšli v McDonald's v Celju. Najedli smo se in se odpeljali nazaj v Majšperk.

Imel sem se zelo lepo.

Matevž Vedlin, 3.a

Šli smo v muzej na prostem. Vozili smo se z avtobusom. Tam sem si kupil piščalko. Nato smo se peljali v jamo Pekel v kraju Šempeter v Savinjski dolini. Tam sem si kupil sladoled. Nato smo šli v jamo. Videli smo slap. Nato smo se obrnili in šli naprej. Hodili smo po stopnicah, prehodili smo 186 stopnic. Nato smo se malo igrali. Potem pa smo se odpeljali v McDonald's. Tam sem si naročil medaljone in krompir. Kupi sem si dve igrači. Ko smo pojedli, smo šli na avtobus. Nato smo se odpeljali v Majšperk. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Sebastjan Zajšek, 3.a

Šli smo na zaključno ekskurzijo. Potovali smo z avtobusom. V avtobusu smo se pripasali. Nato je gospa povedala kako so nekoč živeli. Peljali smo se v Šempeter. Tam sem si kupil piščalko. Odložili smo nahrbtnike in pojedli malico. Kupil sem si lučko. Nato smo odšli v McDonald's. Tam sem pojedel hamburger in si kupil še sladoled. Prišli smo v Majšperk. Mamica je prišla z avtom po mene. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Boštjan Zajšek, 3.a

Blaž Potočnik, 3.a

Blaž Potočnik, 3.a

Filip Križanec, 3.a

Kai Furman, 3.a

Sara Kurnik, 3.a

Tara Tomanič, 3.a

Pia Arnuš, 3.a

Sebastjan Zajšek, 3.a

Rebeka Golob, 3.a

Lana Bundalo, 3.a

Alen Galun, 3.a

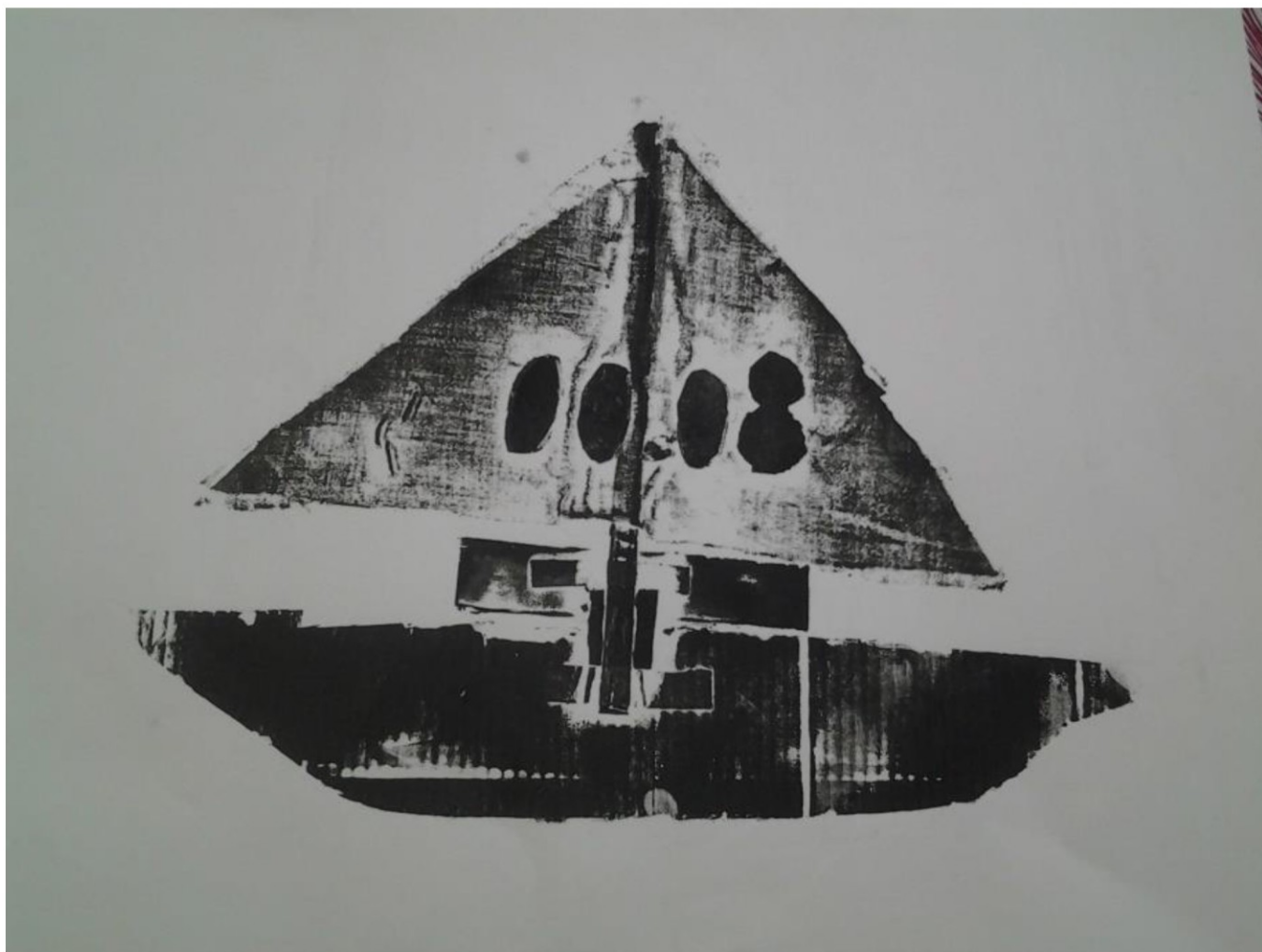
Matevž Vedlin, 3.a

Alja Šoba, 3. a

Blaž Potočnik, 3.a

Blaž Potočnik, 3.a

DOSEŽKI UČENCEV V 3. a RAZREDU, šolsko leto 2016/17

BRALNO PRIZNANJE: 17 učencev

POHVALA ZA SODELOVANJE CICI VESELE ŠOLE: 22 učencev

DIPLOMA ZLATI SONČEK: 22 učencev

BRONASTO PRIZNANJE MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU: 2 učenca

PRIZNANJE RAČUNANJE JE IGRA: 3 učenci

DIPLOMO PLAVANJA: 3 učenci

DIPLOMA BRONASTI DELFIN: 11 učencev

DIPLOMA SREBRNI DELFIN: 9 učencev

PRIZNANJE ZA USPEŠNO REŠEVANJE SPLETNIH NALOG IZ MATEMATIKE – MOJA MATEMATIKA: 13 učencev

PRIZNANJE ZA SODELOVANJE NA TEKMOVANJU ZNAM VEČ V LILI IN BINETOM: 6 učencev

NAGRADA NA TEKMOVANJU ZNAM VEČ Z LILI IN BINETOM – majica : 2 učenca

PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE MATEMČEK: 2 učenca

BRONASTO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE MATEMČEK: 5 učencev

SREBRNO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE MATEMČEK: 1 učenec

SREBRNO PRIZNANJE NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE MATEMČEK: 1 učenec

PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE LOGIČNEA POŠAST: 1 učenec

BRONSATO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE LOGIČNA POŠAST: 2 učenca

SREBRNO PRIZNANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE LOGIČNA POŠAST: 4 učenci

SREBRNO PRIZNANJE NA DRŽAVNEM TEKMOVANJU IZ MATEMATIKE LOGIČNA POŠAST: 1 učenec

PRIZNANJE ZA SODELOVANJE NA ŠOLSKEM RAČUNALNIŠKEM TEKMOVANJU BOBER: 11 učencev

PRIZNANJE ZA SODELOVANJE NA ŠOLSKEM TEKMOVANJU IZ ZNANJA SLOVENŠČINE MEHURČKI: 9 učencev

BRONASTO PRIZNANJE ZA MATEMATIČNO TEKMOVANJE IZ LOGIKE: 3 učenci

NAGRADA na natečaju URSZR Ptuj: Naravne in druge nesreče – NEVARNE SNOVI : 2 učenca

SKUPAJ SMO PREJELI 135 priznanj in pohval, od tega:

1 ZLATO PRIZNANJE

7 SREBRNIH PRIZNANJ od tega 2 srebrni priznanji na državnem nivoju,

in 10 BRONASTIH PRIZNANJ

Razredničarka: Andrejka Nemec

4. A RAZRED

Letna šola v naravi

1. dan

Prišel je dan, ko smo se četrtošolci odpravili v šolo v naravi. Zbrali smo se pred šolo, od koder smo se odpeljali v Ankaran. Ko smo prispeli, smo se namestili v sobe in odšli na kosilo.

Po kosilu smo plavali v bazenu. Vrnili smo se v sobe in se pripravili za večerjo. Po večerji smo se odpravili na sprehod ob obali.

2. dan

Ko smo se zjutraj prebudili, smo pospravili sobe in odšli na obalo telovadit. Po zajtrku smo se pripravili na kopanje v bazenu in v morju. Nato smo odšli na kosilo. Po kosilu smo se igrali in počivali. Šli smo spet plavat. Pred večerjo smo poklicali starše. Po večerji smo odšli na plažo školjk in na sladoled.

3. dan

Hitro smo se prebudili, pospravili sobe in se oblekli. Sledil je zajtrk. Potem smo se odpravili na pomol, kjer smo čakali ladjico, ki nas je popeljala v Piran. Vožnja z ladjo je bila prijetna in pravo doživetje.

V Piranu smo si ogledali Tartinijev trg, kupili smo si spominke in razglednice, ki smo jih poslali svojim staršem in prijateljem.

Po vrnitvi v Ankaran smo se šli kopat. Zvečer smo imeli modno revijo.

4. dan

Zjutraj smo se zbudili, šli na sprehod in na zajtrk. Plavali smo v bazenu in v morju. V opoldanskem času smo imeli kosilo. Po kosilu smo počivali in se igrali.

Po počitku smo šli na bazen, nato pa še na plažo.

Po večerji smo imeli zaključno prireditev, kjer se je vsaka soba predstavila s svojo točko.

5. dan

Pred zajtrkom smo spakirali svoje stvari v kovčke, saj se je prišel dan, ko smo se morali posloviti. Po zajtrku smo šli še plavat. Nato smo šli po kovčke ter se odpravili na avtobus, ki nas je odpeljal do Ljubljane v McDonald's. Pot nas je vodila v Majšperk. Ko smo se bližali domu, smo poklicali starše, naj pridejo po nas. Pri avtobusu so me pričakali mamica, sestra Anja in bratec Niko.

Matic Letonja, 4. a

Rdeča Kapica malo drugače

Nekega dne je Rdeča kapica odšla k babici. Odšla je v gozd, tam je srečala Obutega mačka. Vprašal jo je, ali bi se lahko igrala z njim. Odgovorila mu je, da nima časa, ker je namenjena k babici. Odšla je naprej in srečala Zlatolasko, ki jo je povabila k sebi. Tudi njej je povedala, da gre k babici.

Ko je prispela do babice, je videla, kako se babica in Pepelka pogovarjata, medtem, ko je Pepelka čistila po tleh. Za babico je pripravljala tudi hrano in bili sta pravi prijateljici. Skupaj sta srečno živeli do konca svojih dni.

Žan Vidovič, 4. a

Pevec in čudežni mikrofoni

Za devetimi gorami in devetimi vodami je stala stara in zapuščena hiša. V njej je živel fant po imenu Miha. Zelo rad je pel, a bil je osamljen. Ni imel družine, niti prijateljev.

Nekega dne se je Miha odločil, da bo postal pevec in odšel je na Ptuj. Potoval je tri dni.

V Ptuj je videl veliko stavb, ljudi in avtomobilov. Takoj, ko je prišel v mesto, si je poiskal hrano, vodo in bivališče. Šel je v trgovino in videl mikrofoni. Tisti mikrofoni je bil magičen, a Miha tega ni vedel, zato ga je kupil.

Vpisal se je v glasbeno šolo. Odlično mu je šlo. Hodil je na tekmovanja in zaslužil je veliko denarja. Vedno je zasedel prvo ali drugo mesto.

Na tekmovanju je spoznal dekle, ki ji je bilo ime Ines. Ines je motilo, da jo je Miha vedno premagal. Vedela je, da Miha zmaguje zato, ker ima čudežni mikrofoni. Poskusila mu ga je ukrasti. Vedela je, da mu bo mikrofoni lažje izmaknila, če bo z njim prijateljica.

Ko sta se nekega dne družila, je Ines na skrivaj izmaknila Mihi čudežni mikrofoni. Ines je vstala in rekla: »Nisva več prijatelja. Izzivam te na pevski dvoboji.« Miha je bil zaradi tega žalosten, a je dvoboji vseeno sprejel.

Ljudje so obkrožili Ines in Miho. Ines je pograbila mikrofoni, Miha ga ni imel in pel je brez mikrofona. Ines je pela odlično, a zmagal je Miha. Vsi ljudje so ploskali. Ines je dala Mihi nazaj mikrofoni. Miha ji je rekel: »Izvoli mikrofoni. Odkril sem, da brez mikrofona pojem boljše.«

Miha je spoznal dekle po imenu Liza. Z Lizo se je tudi poročil. Oba sta pela do konca svojih dni.

Leon Leskovar, 4. a

5. A RAZRED

Prepesnitev pesmi Otona Župančiča: Breza in hrast

ČEŠNJA

Češnja, češnja gostolista,
kdo plodove rdeče zori,
da so rdeči in bleščeči.
Ali topel veter ali dež?
Niti dež, niti topel veter,
ampak sonce ki žari.

Jonas Fišer, 5. a

ČEŠNJA

Češnja, češnja, zakaj si tako
velika?
Zakaj imaš tako lepe sadeže?
Name sonce sije in dežek lije
in sadež vzklije.

Anže Travnikar, 5. a

JELKA

Za hišo stojiš, v nebo strmiš,
celo leto zeleniš,
vejice bodičaste od sebe držiš.
Kdo si ?

Sem jelka zelena,
tukaj sajena spomladi, poleti
pa tudi v jesen se ptičjega
petja veselim, pozimi
pa na vejice moje
še lučke dobim.

Valentin Jeza, 5. a

LIPA

Lipa, lipa srčnolista,
le kako si ti tako velika?
Ali piješ ali ješ,
Ali pa vse dobro veš?

Ne pijem, niti ne jem,
Ampak rastem do neba
in postanem bolj mogočna.

Jernej Gajšt, 5. a

LESKA

Leska, leska
dolgolasa,
kako lase dolge
narediš?
Ali češeš ali
zvijaš?
Ne češem, ne
zvijam,
ne ristem v
višino
temveč v
širino.

Marko Potočnik, 5. a

LIPA

Pod krošnjo je miza in klop,
hej, hej ustavi se malo gospod.
Ustavil se je pogledal okrog,
kdo neki ga vabi, naj sede na
klop.
Oj lipica zelena s cvetjem
okrašena,
ti si se oglasila mi senco
ponudila.
Se usedel bom na klop, si
odpočil,
ker čaka me še dolga pot.

Zoro Urlep Kores, 5. a

LIPA

Lipa, lipa veličastna,
kdo zelene cvete trga,
da zmanjkalo jih bo?
Ali ptica, ali veter,
ali duhec iz daljav?
Niti ptica, niti veter, niti duhec iz daljav.
Trga mi jih deklica,
za mamo, svojo mamico.

Katja Vtič, 5. a

SMREKA

Smreka, smreka ti prelepa,
kdo lase ti gladke dela, da stoje
tako lepo?
Ali ptice ali vile?
Niti ptice, niti vile,
ampak rahel veter iz goščav.

Anej Bezjak, 5. a

ČEŠNJA

Češnja, kaj so te reči leteče?
Zakaj so vse tako rdeče?
Kdo ti barva jih?
Mogoče dežek, mogoče veter,
mogoče mehka travica?

Niti dežek, niti veter,
niti mehka travica.
To so češnje, rdeče so zato,
ker sonce tam na nebu barva
jih lepo.

Špela Hohnec, 5. a

BREZA

Breza, breza dečva mlada,
kdo obleke tebi šiva,
lepe žametne?
Ali ptica lastovica ali škorec
klepetav?

Niti ptica lastovica,
niti škorec klepetav,
lepi, nežni sončni žarki,
rosa, jutranja zmrzal.

Zala Doberšek, 5. a

LIPA

Lipa, lipa srčnolistna,
zakaj si tak vesela?
Ker ptički letajo in se hladijo v
moji senčici.

Lipa, lipa srčnolistna, zakaj si
tak ponosna?
Ker jaz sem zgled vsej deželi
in jaz sem res vesela.

Sara Bezjak, 5. a

LIPA

Lipa, lipa kako cvetiš?
Si kot zlatolaska!
Od kod imaš ta zlati cvet,
ki tako diši, kot sladek med?
Ta zlati moj cvet,
mi mesec maj je prinesel,
da lahko ješ moj sladek med,
ki ga čebelica prinese.

Marko Turkuš, 5. a

FRIZERKA

Frizerka rada frizira
in nasploh rada komentira.
Vse lepo uredi,
da njenim strankam zadiši,
da bi še tu ostale
in druga prek druge čakale.

Frizerka vse možne frizure naredi,
da stranke so srečne in brez skrbi.
Ona vse frizure pozna
in jih tudi narediti zna.

FRIZERKA BI TUDI JAZ BILA!

Zala Doberšek, 5. a

IZLET PO STOPERCAH

(doživljajski spis)

Bilo je mirno jutro v Stopercah. Nekdo je potrkal na vrata. Bila sta Juri in Bongo, ki sta me prišla prosit, ali jima lahko razkažem Stoperce. Malo sem premišljevala in se odločila, da se oblečem in se z njima odpravim na izlet.

Poiskala sem tri kolesa. Sedli smo na kolesa ter se odpeljali proti Grdini. Tam smo si ogledali čudovite hiše, ki tam stojijo ter poslušali čudovit zvok ptičjega petja. Nato smo se odpravili proti kapelici, ki stoji blizu cerkve. Na poti se nam je pridružil kuža, ki smo ga poimenovali Luža. Ko smo prišli do kapelice, nam je kuža Luža še vedno sledil. Pri kapelici smo prižgali svečko in se odpeljali do cerkve. Stopili smo do križa, ki stoji pred cerkvijo in opazovali okolico, saj na žalost cerkev ni bila odklenjena, da bi si jo lahko ogledali. Nato smo šli po stopnicah navzdol do potoka Škralška. Ker je bilo vroče, smo se usedli ob potok in namakali stopala v hladno vodo. Nato smo si posušili noge, se obuli in šli na igrišče, kjer smo igrali košarko, nogomet in se plazili po drogovi. Zelo smo se zabavali. Na žalost se je kmalu stemnilo, zato smo se odpravili proti domu. Opazili smo, da je kuža Luža izginil. Pogledali smo skozi okno in videli, da je pri sosedih. Vedeli smo, da je na varnem, zato smo mirno zaspali.

Pregovor pravi, da ne smeš soditi knjige po platnicah in res je tako. Res, da je naša vasica skromna, a v sebi skriva veliko lepega.

Katja Vtič, 5. a

5. B RAZRED

OBISK GASILSKEGA DOMA

V petek, 24. marca, smo učenci petih razredov obiskali gasilski dom. Pričakal nas je namestnik poveljnika PGD Majšperk Gregor Kovačič.

Najprej nam je povedal nekaj o zgodovini ognja, kaj je gorenje, o vrstah požarov ter o načinih gorenja. Nato nam je pokazal še filmčka, kako hitro se lahko ogenj razširi iz novoletne jelke in kako olje zagori na štedilniku. Nato smo spoznavali gasilna sredstva, gasilnike in uporabo le teh. Gasilec nam je natančno opisal potek evakuacije in kaj je pomembno pri evakuaciji. Natančno nam je povedal, katere podatke moramo povedati, če kličemo center za obveščanje. Pokazal in opisal nam je tudi osebno in skupno opremo gasilcev. Ogledali smo si film o PGD Majšperk, ob katerem nam je gospod Gregor povedal še veliko zanimivosti o samem društvu.

Ob koncu smo šli v garažo, kjer smo si ogledali gasilske avte in njihovo opremo.

Še enkrat smo se prepričali o tem, kako pomembni so gasilci za našo skupnost. Nikoli ne pozabimo številke 112, ter njihovega gesla: »Cenite nas, ker mi smo tisti, ki vam pomagamo!«

Na pomoč!

Katarina Pučko, Klemen Marčič, 5. b

Foto: Sonja Šterbal

OGLED SLIKARSKE RAZSTAVE

V petek, 19. maja, smo si učenci četrtega in petih razredov OŠ Majšperk v galeriji AB ogledali razstavo slikarja Mirana Cafute in slikarke Magdalene MacNiallias, oba sta člana Likovne sekcije Ustvarjalec Majšperk.

Slikarka Magdalena se je leta 2016 s svojo družinico preselila v Slovenijo in sicer v svet slikovitih Haloz na Jelovicah, kjer je našla svoj dom in kjer jo osrečuje tudi dveletna hčerka Maja. Želi si kreativno ustvarjati in se udeleževati po svojih najboljših močeh. Do sedaj je svoja dela razstavljala v Luksenburgu in na Nizosemskem. Tokratna razstava je njena prva v Sloveniji. Povabilu Gregorja Samasturja k sodelovanju na likovni razstavi v galeriji AP Majšperk se je z velikim veseljem odzvala, saj meni, da je potrebno umetnost deliti z vsemi, ki se jih tako ali drugače na nek način dotakne.

Zase pravi, da je dar za slikanje dobila po svojem dedku, ki se je ukvarjal s slikarstvom. Magdalena pa se zraven slikarstva ukvarja tudi s keramiko, saj izdeluje tudi nakit.

Slikar Miran Cafuta se je kot petletni deček priselil v Kidričevo, kjer je živel 40 let. Potem se je s svojo družino preselil na Ptujsko Goro. Že kot otrok je bil nadarjen za slikanje. Pri tridesetih letih je začel spet resno slikati pod mentorstvom Branka Gajšta. Slika večinoma z akrilom in oljem. Motiv mu je narava, postopoma pa prehaja v abstrakcijo. Prejel je veliko nagrad, imel pa je že tudi veliko razstav.

Skozi razstavo nas je vodil slikar, učitelj in likovni pedagog Gregor Samastur. Na začetku nam je predstavil življenje in delo obeh slikarjev, nato pa nam je na zanimiv in nam razumljiv način predstavil in opisal posamezne slike. Povedal nam je, da se slikarka Magdalena izraža na ploskovni način z večjimi barvnimi površinami. V center vsakega likovnega dela postavi svoje sporočilo kot zgodbo ali človeško figuro. Slikar Miran je bolj naklonjen pokrajini in poskuša naslikati to kar vidi. Njegova dela so bolj razdrobljena in razčlenjena.

Razstava je bila zelo poučna in zanimiva. Gregorju Samasturju pa se lepo zahvaljujemo.

Urška Gajšt, Klara Bezjak, 5. b

Foto: Sonja Šterbal

KOLESARSKI IZPIT

Učenci petih razredov smo opravljali kolesarske izpite. Program za vožnjo kolesa smo izvajali v treh delih: teoretična znanja in preizkus znanja, praktična vožnja s kolesom po poligonu (spretnostnem in prometnem), praktična vožnja v dejanskem prometu z opravljanjem praktičnega dela kolesarskega izpita.

Teoretični del smo izvajali po programu S kolesom v šolo. Ob koncu smo opravili preizkus poznavanja prometnih predpisov t.i. teoretični del kolesarskega izpita, ki smo ga opravljali preko računalniškega programa Kolesar na računalnikih. Vsi smo ga uspešno opravili.

Po opravljenem teoretičnem delu, smo začeli s praktičnim delom. Najprej smo v petih urah športne vzgoje vadili osnovna vedenja s kolesom, nato pa še težja prometna pravila. Nato smo imeli tehniški dan, kjer smo opravili spretnostni in prometni poligon.

Ko smo uspešno zaključili usposabljanje na spretnostnem in prometnem poligonu, smo začeli izvajati praktično vožnjo v prometu. Učenci smo bili vedno opremljeni z odsevnimi brezrokavniki, tako da smo bili veliko bolj opazni med samo vožnjo v prometu in s kolesarskimi čeladami.

Najprej smo pot v okolici šole prehodili ter se pogovorili o pravilnem ravnanju s kolesom na posameznih točkah, o nevarnostih itd. Nato smo vozili v skupinah po pet, vsako skupino pa je vodila učiteljica. Praktični del kolesarskega izpita, ko smo morali samostojno pravilno izpeljati določeno pot v okolici šole, smo izvedli 24. maja. Tudi to smo uspešno opravili.

Foto: Sonja Šterbal

Skozi ves program nas je vodil in spremljal tudi policist policijske postaje Podlehnik Damjan Bračič, ki je pohvalil našo vožnjo in nam podal nekaj napotkov za varno vožnjo ter nam zaželel srečno in varno vožnjo.

David Ferk, Tim Peršuh, 5. b

ŠPORTNO NARAVOSLOVNI TEDEN V DOMU RAK – RAKOV ŠKOCJAN

Po metodi "PET PRSTOV" izdelali Iva Grobelšek in Monja Žunkovič, 5. B

Nekaj utrinkov iz šole v naravi:

Na pohodu

Foto: Sonja Šterbal

Raziskujemo kraško podzemlje

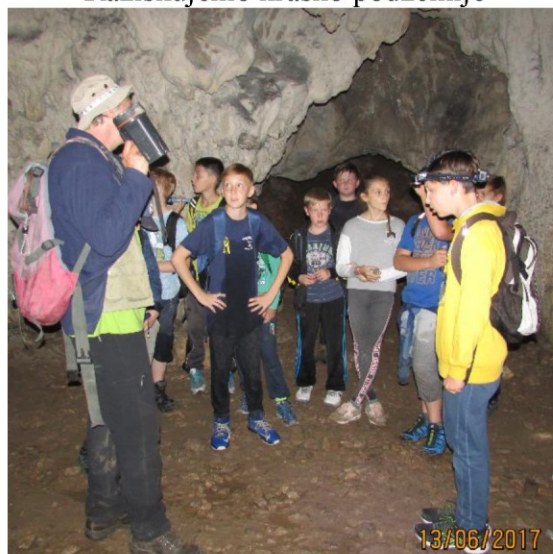

Foto: Sonja Šterbal

Medota je treba nahraniti

Foto: Sonja Šterbal

Slikanje z naravnimi materiali

Foto: Mira Marinič

Socializacijska igra: V loncu vre

Foto: Sonja Šterbal

Raziskujemo potok

Foto: Mira Marinič

Tudi ogenj znamo zakuriti

Foto: Sonja Šterbal

Medota še ni

Foto: Mira Marinič

Na slepi stezi

Foto: Sonja Šterbal

Lokostrelstvo

Foto: Mira Marinič

Veslanje na reki Rak

Foto: Mira Marinič

Plezanje po naravni steni

Foto: Sonja Šterbal

Spuščanje po jekleni vrvi

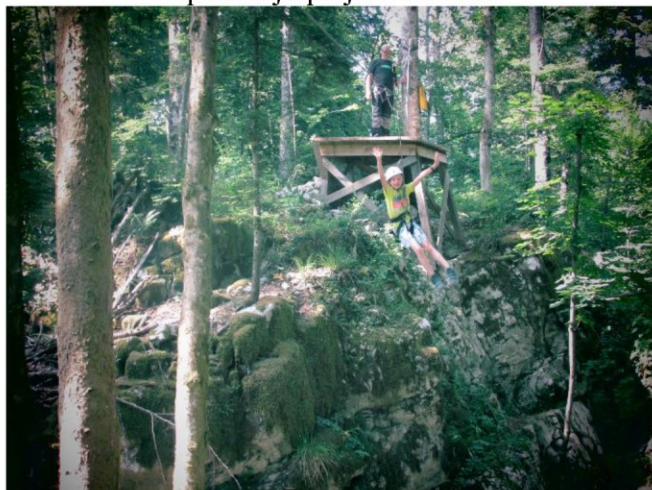

Foto: Sonja Šterbal

Druženje ob ognju

Foto: Sonja Šterbal

Priprava buhteljnov

Foto: Sonja Šterbal

Na plesu

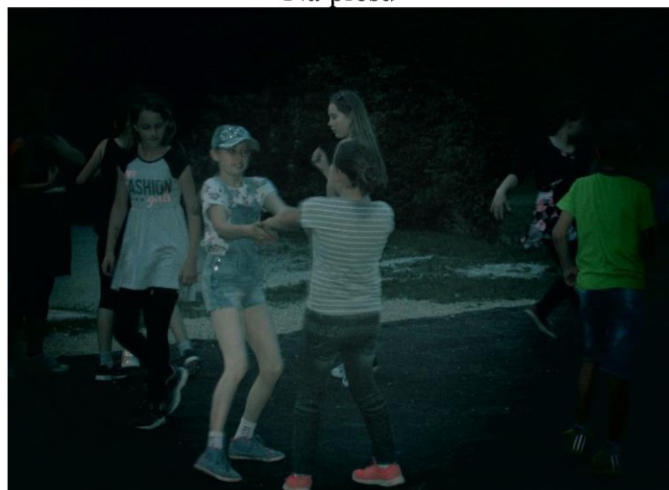

Foto: Sonja Šterbal

Orientacijski tek

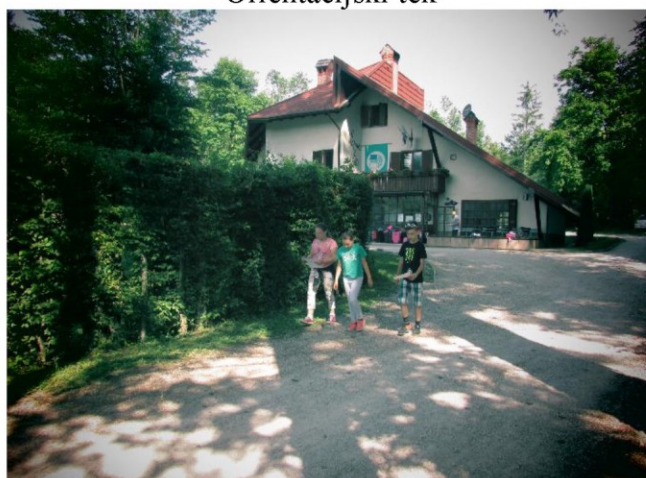

Foto: Sonja Šterbal

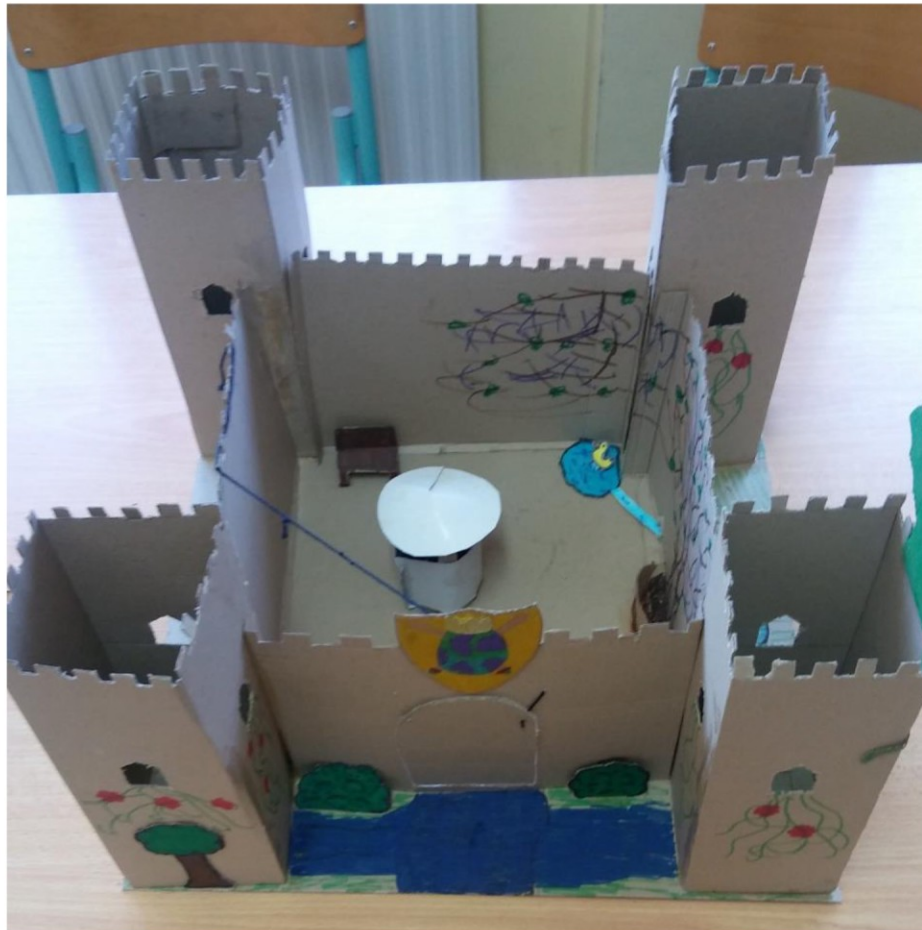
Oblikovanje v trodimenzionalnem prostoru, arhitekturni prostor, "Maketa gradu"

Klara Bezjak, Tim Peršuh, Rene Zakelšek, Jakob Mohorko, 5. b

Jan Lampret, Iva Grobelšek, Zala Fakin, Urška Gajšt, 5. b

Monja Žunkovič, Ažbe Letonja, Jan Vinkler, Katarina Pučko, 5. b

barvni linograf 1/2 "HRAST" Iva Grobelšek, 5.b 2017

barvni linograf 1/1 "BREZA" Monja Žunkovič, 5.b 2017

Foto: Sonja Šterbal

Slikanje na podlage večjih razsežnosti, skupinski portret 5. b, kreda, junij 2017

Foto: Sonja Šterbal

Slikanje na podlage večjih razsežnosti, skupinski portret 5. b, kreda, junij 2017

6. A RAZRED

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 13.2.2017, ob osmi uri smo se učenke in učenci šestega razreda odpravili v dom Planinka na Mariborskem Pohorju.

Ko smo prispeli, smo se razdelili v sobe, kjer smo se počasi namestili. Nato smo se porazdelili v skupine in se že začeli smučati. Zvečer smo imeli sprehod pod zvezdami. Naslednja dva dneva smo videli slap Skalca, preizkusili krplje, si ogledali, kako se pravilno mažejo smuči, in preizkusili nordijsko smučanje. V četrtek zvečer smo se učenci iz vsake sobe predstavili s svojo točko, nato pa so nam učitelji podelili priznanja za opravljen smučarski tečaj. Zadnji dan smo dobili nagrade za najbolj urejene sobe, nato pa smo se odpravili proti Majšperku.

Srečno smo se vrnili domov in tako se je končala šola v naravi. Ostajajo lepi spomini in želja, da bi se to še kdaj ponovilo.

Barbara Kropec, 6.a

PRVA ALI DRUGA RAZREDNIČARKA

Sem učenka 6.a razreda in povedala vam bom zanimivo zgodbo, ki se je pripetila našemu razredu.

Vse se je začelo na samem začetku šolskega leta. Za razredničarko smo dobili učiteljico matematike, Evelin Kočevnar. Bilo je zabavno! Na razredničarko smo se takoj privadili. Naš razred se je še kar dobro razumel in vsak dan se je dogajalo kaj novega. V ponedeljek smo komaj čakali na športno, v torek se branili slovenščine, v sredo izmikali matematiki, v četrtek pripravljali na dolgo gospodinjstvo in v petek bili z mislimi že pri tehniki. Imeli smo se odlično. Bližali so se prazniki. Izdelovali smo voščilnice, se pripravljali na božič in na prekratke počitnice. Prazniki so bili pred vrati, zato smo sklenili, da se bomo obdarovali. Vsak je v šolo prinesel darilo. Nismo si izdajali, kdo je kaj prinesel, zato je bilo še bolj zanimivo. Napočil je dan za obdarovanje. Vsako darilo je bilo zavito ali v darilni vrečki. Vsa so bila lepa. Naša učiteljica nam je povedala, da bo v pustnem času potovala v tople kraje. Bili smo zelo veseli za njo. Obdarovanje je minilo in prišel je božič. Vsak se je zabaval po svoje. Eni so smučali, drugi sankali, tretji kepali, ostali pa preprosto gledali televizijo, jedli čokolado in pili vroč čaj. Verjamem pa, da so res le redki pogledali v zvezke. Minil je božič in novo leto. Čeprav še nobeden ni pogrešal šole, se je spet pričel pouk. Šola je pač obvezna. Neki petek po praznikih pa nas je šokirala grozovita novica. Učiteljica nam je povedala, da je postala vršilka dolžnosti ravnatelja. Zato, ker si je izvoljen ravnatelj premislil, mora naša učiteljica na mesto ravnatelja. Bilo je tako nenadoma. Tako žalostno je bilo pomisliti, da bomo tako odlično razredničarko že izgubili. Enim so lile solze, drugi pa so okameneli, za resnimi obrazi le skrivali žalost.

Kaj pa zdaj? Navadni šesti razred brez razredničarke. Učiteljica nam je pojasnila, da ne bomo brez razredničarke, ampak nam bo poiskala prav tako odlično razredničarko. Rekla je tudi, da ker je ona učila matematiko, bomo dobili novo učiteljico matematike. To je bila groza. Dneve smo še razmišljali o tem. Na srečo vedno po dežju posije sonce. Dobili smo novo razredničarko. In sicer smo jo vsi poznali kot učiteljico geografije in zgodovine. To je učiteljica Milenka Kovačec. Počasi so se stvari izboljševale. Odšli smo v šolo v naravi. Sicer naša učiteljica ni mogla zraven, saj je že imela načrte. Smo pač preživeli šolo v naravi brez svoje učiteljice. Konec koncev smo se imeli čisto v redu. Še zdaj nismo stoodstotno prepričani, kaj bo s prejšnjo učiteljico, ampak za zdaj se imamo super!

Hana Wolf Zajšek, 6.a

6.B RAZRED

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI "PLANINKA"

V ponedeljek, 13.2.2017, smo se učenci 6. razreda osnovne šole Majšperk ob 8.00 zbrali pred šolo. Odpravljali smo se v zimsko šolo v naravi, v dom Planinka. Ko smo prispeli, so nas učitelji razporedili po sobah. Vse smo razpakirali in se odpravili v jedilnico. Tam so nam povedali nekaj o domu in seveda tudi pravila. Po predavanju smo se pripravili in odšli na smučišče na Areh. Tam so nas razporedili v skupine in že smo začeli eno tedensko urjenje smučanja. Po smučanju smo se vrnili v dom, kjer so nam povedali tudi 10 FIS pravil na smučišču. Zvečer pa smo se odpravili na sprehod, kjer nam je učitelj iz doma povedal nekaj o zvezdah in astronomiji. Po dolgem dnevu smo končno zaspali. Vsak dan smo se zbudili, najedli in se pripravili za odhod na smučišče. Na smučišču smo se vedno smučali od 9.00 do 13.30. Med smučanjem smo imeli malico. Ko smo prišli iz smučanja, smo imeli kosilo, nato pa druge dejavnosti. V torek smo odšli na pohod mimo slapa Skalca in Mariborske koče. Po vrnitvi v dom smo reševali še nekaj nalog v delovnih zvezkih, ki smo jih dobili že prvi dan. Sledila je večerja, nato spanje.

V sredo smo po smučanju preizkusili krplje. Učitelj Darko Kafel nam je pokazal, kako si lahko namažemo smuči, da bodo hitrejši. Za tem smo odšli v svoje sobe, po kratkem oddihu na večerjo. Po večerji smo odšli ven, da bi videli potovanje vesoljske postaje okoli Zemlje. Ker je bilo jasno vreme, smo z zanimanjem opazovali 15 minut potovanje vesoljske postaje. Sledile so priprave na večerni počitek. V četrtek smo se po smučanju odpravili ven, kjer smo se preizkusili v teku na smučeh. Ker smuči ni bilo dovolj, smo nekateri učenci delali snežaka. Sledila je priprava v sobah na večerne nastope skupin. Za tem smo se odpravili v jedilnico, kjer smo se vsi učenci predstavili z zanimivimi nastopi. Po nastopih smo se učenci zbrali v eni od sob in imeli disko. Čeprav nismo imeli glasbe, smo peli ob spremljavi kitare in plesali. Večer je bil nepozaben. Čas je hitro minil, morali smo k večernemu počitku, saj smo morali del stvari zložiti v kovčke za jutrišnji odhod domov. V petek pa smo zjutraj spakirali še zadnje stvari in odšli na zajtrk. Še zadnjič smo odšli na smučišče, po smučanju na kosilo in nato proti domu. Ta teden je bil za vse učence 6. razreda lep, nepozaben, še hrana je bila dobra. Vsi smo se naučili smučati brez poškodb in varno. Čudovit teden.

Ajda Bezjak, 6. b

DOMIŠLJIJSKI SPIS O MAČKI IN PSU

Nekoč pred davnimi časi je živela mačka. Živela je v revni koči s svojima gospodarjema. Bili so revni. Pravzaprav niso imeli kaj za pod zob. Nekega večera je mačka slišala, kako sta se gospodarja pogovarjala o tem, da jo bosta morala za preživetje dati proč. Mačka je sklenila, da ob zori odide in to je tudi storila. Mačka je bila potrta, celo noč ni zatisnila očesa. Prišlo je jutro, mačka je prestopila prag hiše in se podala v svet. Dolgo je hodila in prišla do kmetije. Mislila si je: »Oh, kako bi se mi prileglo malo počitka.« Šla je bliže in videla starega psa, ki je ranjen ležal pred pragom hiše. Mački se je zasmilil in vprašala ga je: »Kaj se ti je pa zgodilo?«

Pes ji je odvrnil: »No, nič... Gospodar me pretepa, ker sem star in nisem zmožen več delati. Ne morem več paziti ovc.« Mačka ga je povabila s sabo in skupaj sta odrinila na pot. Hodila sta in hodila ter prišla do gozda. V gozdu je bil starec. Bil je zelo žejen. Pes in mačka sta ga odnesla k reki, da bi se napil vode. Ko je starec prišel k sebi in spoznal psa in mačko, sta se mu zasmilila in rekel jima je: »Rešila sta mi življenje. Zdaj vama bom pomagal jaz. Pojdita ob reki navzdol. Prišla bosta v deželo čarovnice Azre. Živi v gozdu, ki ga straži zmaj s sedmimi glavami. Zmaj ne prenese gozdnih jagod. Ko ga bosta premagala, vstopita v grad. Čarovnico prestrašita in živela bosta lahko v gradu.« Mačka in pes sta se brez obotavljanja podala na pot. Hodila sta in videla grm jagod. Ustavila ste se in jih nabrala. Ko sta prispela do gradu, sta

vprašala: »Ali tukaj domuje čarovnica Azra?« Zmaj se je razjezil in hotel je bruhniti ogenj. Tisti hip je pes skočil na zmaja in v njegovo sedmerico glav vrgel po eno jagodo. To je zmaja tako razjezilo, da je odletel do najvišje gore in se zaprl vanjo. Mačka in pes sta tako bila v gradu. Ko sta prišla v sobo čarovnice Azre, sta jo prestrašila. Obiskal jo je duh, v katerega ste se preoblekla. Dejala sta: »Vrni grad kralju in kraljici, ki si ju izgnala z mačko v kočjo sredi gozda.« Čarovnica je od strahu izginila.

Pes in mačka sta zdaj v deželo vrnila dobro. Mačka je kraljevala s svojima gospodoma do konca svojih dni. Tudi psu se ni godilo slabo. V svoji sobani je ležal na postelji, grizel kosti in nagajal mački. Vsi so bili srečni in kdo ve, morda kraljujejo še danes.

ZDRAVNIŠKI PREGLED

V sredo, 14.12.2016, smo se učenci 6. b razreda ob 8.20 uri napotili na Ptuj proti zdravstvenemu domu. Najprej smo imeli predavanje o HPV virusu, nato je sledil zdravniški pregled. Deklice smo bile cepljene tudi proti HPV virusu. V čakalnici smo čakali, da vsi opravijo s cepljenjem oziroma s zdravniškim pregledom. Med čakanjem smo imeli malico. Čas smo izkoristili in napisali tudi himno 6. b. razreda. Po pregledu smo odšli v center mesta, kjer smo se sprehodili po mestnih ulicah in naredili skupinski posnetek. Ob 12.00 uri smo se z avtobusom odpeljali nazaj v šolo. Na avtobusu smo prepevali himno 6. b razreda. Ko smo prišli v šolo, smo imeli že težko pričakovano kosilo, nato pa vsak s svojim avtobusom odhiteli domov.

Sara Lampret, 6.b

HIMNA 6.B RAZREDA

Mi smo banda B razreda,
cela šola nas že gleda.
Če pa mislijo, da smo nori,
glavni smo na celi šoli.
Vsak od nas se rad smeji,
v bandi smo vsi B –jeki .
Učiteljico imamo radi
vsi kot pravlјjici.
Klara, Lara dvojčici,
radi imata vse ljudi.
Sara vode se ne boji,
je prava mačka na skakalnici.
Nika nov telefon ima,
njim se rada poigra.
Luka saksofon igra,
včasih mu je rolka šla.
Mitja Puc se rad smeji,
in nam vice govori
Tarika še v šolo ni,
ker pač vedno rad zaspi.
Žiga Lučko rad ima,
segla mu je do srca.
Lea novo mačko ima,
včasih se z njo igra.

Učenci in učenke 6.b razreda

7. A RAZRED

Sva Larisa ter Tjaša in sva najboljši prijateljici, zato obiskujeva podobna tekmovanja in dejavnosti. Letos sva skupaj tekmovali v košarki in na tekmovanju vesela šola. Obiskali sva tudi nekaj matematičnih tekmovanj. Prosti čas nameniva najinima psičkama in pa umetnosti.

Larisa Bezjak in Tjaša Fakin, 7.a

Sem Sven Wolf Zajšek, udeležil sem se logičnega tekmovanja Matemček, matematičnega tekmovanja Kengorujček in Vesela šola.

Tekmoval sem košarko in angleško bralno značko,-zlato priznanje.

Alen Topolovec, 7.a

Kino

21.4.2017 smo 7.,8., in 9. razred odšli v kino. Film je trajal približno eno uro in petinštirideset minut. V kino smo šli gledat Mustanga. Film je govoril o petih sestrah, ki so se preselile k babici. Babica jim je vse vzela. Morale so se na silo poročiti. Tri so bile srečne, ena se je ubila, dve pa sta pobegnili.

Alja Plajnšek 7.a

Sem Filip Verdenik, udeležil sem se matematičnih, geografskega, športnega tekmovanja iz košarke in vesele šole.

Filip Verdenik, 7.a

8. A RAZRED

Dediščina okoli nas

Dediščina je nekaj, kar je okoli nas. Skozi dediščino lahko ugotovimo marsikaj o preteklosti in starih običajih. To me spominja na projekt, ki smo ga imeli v šoli.

V mesecu oktobru se šola zares začne, saj pridejo prve ocene, ampak k nam, v šolo Majšperk, mesec oktober prinese tudi projekt Dediščina gre v šole. Zame je ta projekt nekaj zelo čarobnega, saj se rada vračam v preteklost, ko so še moji starši bili mladi. Zelo zanimivi so tudi običaji, ki jih pri tem projektu spoznamo. Letos smo imeli temo Od pusta do velike noči. Običajev je kar mrgolelo. Imeli smo več različnih delavnic. Nekatere izmed njih so bile folklor, kulinarika, kvačkanje, vezenje prtičkov, razne delavnice, kjer so izdelovali iz lesa, ljudsko slovstvo ... in še nazadnje ljudsko prepevanje, v kateri sem bila tudi jaz. Prepevali smo vse tri dni. Naučila sem se veliko novih pesmi, nekaj pa sem jih samo ponovila. Med petjem smo uporabljali tudi glasbila, ki so si jih v preteklosti naredili kar doma. Ampak seveda nismo ves čas prepevali. Vmes smo imeli tudi čas za igranje kart in drugih družabnih iger, pogovoren ... Pri tem smo se veliko smejali. Prepevali smo tudi druge pesmi: angleške, slovenske, ljudske, umetne ... Ko sem opazovala druge skupine, sem si zaželela biti drugje, ampak tako kot pravijo, ne moreš biti na več mestih naenkrat. Ko je prišel tretji, zadnji dan, pa smo imeli veliko prireditev, kjer smo vam pokazali vse naše izdelke, ki smo jih v teh treh dneh izdelali. Prireditev je bila zelo zanimiva, polna ljudskih običajev, tudi petja in plesa ni manjkalo. Na koncu pa ste lahko poskusili tudi ljudsko hrano. Mmm, kako je bila dobra.

Dediščina je nekaj lepega, čarobnega, pravljičnega. Je nekaj, kar so nam naši predniki zapustili, nam zaupali, da bomo to še naprej varovali, čeprav je že veliko kulturne dediščine danes uničene in izgubljene. Kulturna dediščina je kot časovni stroj, ki te odpelje nazaj v preteklost, v stare čase ...

Julija Ferlež, 8. a

OBISK DEDIŠČINE NA NAŠI ŠOLI

V mesecu oktobru smo v šoli imeli projektne dneve, povezane z zgodovino in kulturno dediščino. Vse tri dni je nas, učence, spremljalo veselje in radovednost, da bomo spet izvedeli kaj novega o preteklosti.

Skupaj z nekaterimi sošolkami in so-sošolkami sem bila v skupini pevskega zbora. Čeprav si je katera kdaj pa res zaželela, da bi vsak dan preizkusile nekaj novega, kot je kuhanje in pečenje, pletenje košar, šivanje ... smo tudi pri petju zelo uživale. Včasih je bilo malo naporno to, da so glasilke delale s polno paro in tretji dan smo nekatere ostale skoraj brez glasu. Vendar ne, ni bilo vse tako črno, kot se mogoče nekaterim sliši. Imele smo nekaj prostih ur, ko smo se tudi zabavale, poveselile in dodobra nasmejale. Tudi ves ta trud, ki smo ga vložile, se nam je obrestoval. Verjamem, da je vsaka od nas po eni strani vesela, da smo bile v tej skupini vse tri dni. Pa čeprav se mogoče ne zdi, smo se tudi nekaj naučile. Dokazale smo, da izvirnost ne pozna meja, da če se potrudiš, lahko dosežeš vse. Tudi z malim lahko ustvariš veliko. Na primer: pri ljudskih pesmih smo se izkazale s kozarci, z vsakdanjo stvarjo, za katero mogoče ne bi niti pomislili, da lahko ustvari nekaj velikega. Tle trije dnevi so mi res zelo hitro minili, prehitro, mogoče zato, ker so bili povezani s temo, ki me zanima, in verjamem, da nisem edina. Odnos do kulturne dediščine – da, tudi tak ali drugačen odnos je pomemben. Moramo spoštovati to, kar imamo, če ne, si ne zaslužimo tega, kaj šele česa drugega. Živimo v lepem, čudovitem okolju in tega ne smemo pokvariti z našim odnosom do njega. Človek, ki ga ne spoštuje, lahko spremeni vse, vse, kar se spremeniti da. Zato moramo biti zelo skrbni do vsega, kar pustimo za sabo. Pa naj bo tudi misel, ki jo povemo naslednikom ali stvar v fizični obliki.

Vsi moramo spremeniti svet v boljšega, vendar brez malo »ta slabega« nam to nikoli ne bo uspelo.

Rebeka Svenšek, 8. a

Življenje z vrednotami

Življenje z vrednotami – da, to je življenje, s katerim se moramo vsi poistovetiti in ga začeti živeti. Čeprav se bodo morda moje vrednote za nekatere slišale skromne, so vendarle velikega pomena v mojem življenju, ki ga delim z najbližjimi.

Naj začnem pri prvi – ljubezen. Pa naj se sliši še tako vsakdanje, je to vrednota, ki jo nekateri (na žalost v sedanjem času vedno bolj) zanemarjajo. Delim jo, saj jo ljudje delijo tudi meni. Najbolj sem vesela, da imam družino in prijatelje, na katere se vedno lahko zanesem in jim ljubezni nikoli ne zmanjka.

Nasmeh – za mene je vrednota vse, za kar vem, da mi bo polepšalo dan, čeprav bi se včasih res najrajši zavila v odejo in tam ostala, dokler problemi in težave ne izginejo. Zavedati se moramo tudi tega, da če jih zanemariš, se lahko kopičijo in imaš jih vedno več. Če ti nekdo podari nasmeh, pa tudi če je neznanec, vrni mu ga. En nasmeh ti lahko polepša dan.

Tudi odnos do države, našega okolja je pomemben, ker mislim in upam, da smo vsi Slovenci ponosni na Slovenijo, pa naj bo velika ali majhna. Zato se moramo vsi potruditi, da bomo imeli še naprej ene izmed najlepših gozdov, polj, rek ... To moramo ohranjati tako, kot so naši predniki. Tudi njih ne smemo pozabiti, saj so bili in so še del tega, kar imamo, smo imeli in bomo imeli.

Kot sem že napisala, so vrednote v mojem življenju bistvenega pomena. Tudi starši in stari starši so me vzgajali tako, kot je prav, in zato sem jim tudi zelo hvaležna. Brez njih mi ne bi uspelo postati takšna, kot sem danes, z jasnimi cilji, vizijami in pripravljena na življenje.

Čeprav se nam včasih zdi težko začeti znova, ali sploh začeti, moramo vedeti, da mirno morje ni nikoli naredilo izkušenega pomorščaka

Rebeka Svenšek, 8. a

8.A zanimiv je razred,

Imamo vse od zabave do

Zanimive narave.

Čeprav se čez leto lepo imamo,

Učiteljicam ponagajati znamo.

Da pa o ocenah sploh ne začnemo,

ene boljše, druge slabše,

Tako pač to je.

Prihodnje obletnice bo to že pozabljen tabu.

Takrat se bo pilo, veselilo, plesalo in na stare čase

Spomine obujalo.

Neja, 8. a

	M	A	R	T	A												
		L															
		E															
H	A	N	N	A												P	
			E				K						T	I	L	E	N
			J	U	L	I	J	A				Z				T	
			A		U			R	E	B	E	K	A			E	
					C			M				G	R	E	G	O	R
					I		P	E	T	E	R		A				
			Ž		J			N									
		M	A	Š	A												
			N														

TO SMO MI, 8.A

Alen nogomet igra

Peter C. glasbeno žilico ima

Zara konje rada ima

Julija cel svet obda

Lucija glas angela ima

Neja v vajah prve pomoči uživa

Žan zabavati nas zna

Karmen s sarkazmom nas ubija

Hanna rada za NK Maribor navija

Gregor zjutraj naloge prepisuje

Tilen peteline raziskuje

Peter P. je razredni junak

Maša Adele zasleduje

Rebeka probleme rešuje

Učiteljica Marta pa nas povezuje

TIŠINA MORJA

Morje je tiho, mirno, ptice na nebu, sonce zahaja, na morju se pozibava čolniček. V čolničku leži oseba – toda, ali je živa? Bila je deklica, dekletce, čisto samo, medtem ko se je čolniček nežno pozibaval in se počasi prizibal do obale in butnil ob skalo. Čoln se je počasi začel potapljati, deklica je začutila vodo na svojih prstih. Čeprav je bedela, je mirno ležala v čolnu.

Stemnilo se je, čoln se je potopil in deklica je že stopila v pesek obale. Sedela je na plaži in jokala, da bi kdo slučajno slišal hlipanje nje, ki se je sama samcata znašla na zapuščenem otoku. Čez nekaj časa je na plaži zaspala. Ponoči so ji obledela rdečkasta lica, mehki sveže oprani lasje so smrdeli po morski travi in starem lesu. Zbudila se je kmalu zatem, ko jo je zalil močan val vode. Nato je bila še njena prej krasna obleka polna peska in razne umazanije, ki jo prinaša morje. Vse je bilo tiho, sprehajala se je po plaži in opazovala morje, ki mu ni bilo videti konca. Ustavila se je v senci nekega drevesa. Usedla se je na tla in se naslonila ob drevo. Pobrskala je po žepu svoje obleke ter našla premočeno sliko svoje matere in očeta. Spet je začela jokati. Saj, kdo pa ne bi v tem stresnem in žalostnem trenutku, ki ga je doživljala deklica? Okrog njenih lepih oči so nastali rdeči obročki in pod očmi podočnjaki. Vprašala se je, če se kdo sploh zanima zanjo. Ko bi me le rešili teh muk. Dan za dnem je postajala bolj lačna in žejna in vsi vemo, da nihče na tem svetu ne preživi brez osnovnih življenjskih dobrin. Tretji dan je pokrita s palmovimi listi čisto mirno ležala na tleh. Počasi je zaprla svoje lepe temno rjave oči. Lica so zbledela, lasje so padli in z njimi tudi mrak in naslednja mrzla noč. Poslušala je še zadnje zvoke šumečega morja, butanja vode ob skale in rahel mrzel veter. Dokončno je izdihnila in srce je nehalo biti. Uživala je ob vsakem zvoku narave. Ni se zavedala, kakšna usoda jo čaka, dokler je ni doživela. Bila je zelo mlada, štela je komaj 9 let. Umrla je mlada in nedolžna duša, vse zahvaljujoč tihemu morju. Mrtva je strmela v zrak, vsa bleda in otrpla. Naslednji dan jo je odnesel plime val.

Lucija Galun 8.a

8. B RAZRED

8. a in 8. b na vrhu Donačke gore

9. B RAZRED

Sledi preteklosti

Prvi teden v oktobru smo se v šoli ukvarjali z oživljanjem tradicije. Spominjali smo se, kako so v starih časih preživljali čas od pusta pa do velike noči.

Imeli smo tri projektne dneve, vsak dan sem se zabaval. Bilo je odlično, razen kadar sem bil v skupini, kamor so me določili. V naši skupini smo pripravljali dramsko igro, ki govori o upokojenem vojaku z imenom Pust, in o tem, kako je Pust Luciferja in ostale hudiče spravil z gradu.

V skupini je bilo še osem šestošolcev in en devetošolec. Učenci šestega razreda so bili tako glasni, da se jih je slišalo po celi šoli. Mislim, da so se imeli v vseh ostalih skupinah bolje, saj se ni nihče tako drl kot ti učenci šestega razreda. Vsak dan je iz učilnice za gospodinjstvo zadišalo po kakšnih dobrotah, a jih nisem mogel poskusiti. Prvi dan sem se tolkel po glavi, zakaj se nisem odločil, v kateri skupini hočem biti.

Drugi dan so se učenci šestega razreda malce umirili in niso več tako razgrajali. Našo igro smo večkrat poskusili odigrati, a so »šesteki« vedno »zafrknili«. Sploh jim ni bilo treba govoriti, samo razgrajati bi morali, ampak ko so na odru, ne pa, ko niso na odru. Prvič so se zresnili, ko je v razred stopila ravnateljica, in takrat smo prvič videli, kako naj bi izpadla igra v normalnih okoliščinah in brez prekinjanja.

Naposled je le napočil finalni dan, dan proslave. Prvo uro smo dvakrat preigrali igro v kompletnih kostumih, nato pa sem lahko odšel pomagat pri pripravi scene in se za nekaj časa »rešil« šestošolcev. Priprava scene, kar pomeni, da sem spada polaganje tepihov, postavljanje stolov in ostalih drobnarij. To so bile najboljše minute teh treh dni.

Nato je sledila generalka. Dobili smo vpogled v to, kako bo izgledala proslava. Med generalko so otroci, ki niso nastopali, klepetali na ves glas, tako da je bila ena velika zmešnjava. V naši skupini se je vse postavilo na glavo. Ugotovili smo, da je scena pripravljena ravno obratno, kot smo vadili. Za povrh pa so naši »hudiči« zmrznili in postali najbolj tihe miške, verjetno zaradi treme. Po generalki so »hudiči«, torej šestošolci, bili zelo zelo tihi in v treh dneh je v naši učilnici končno za nekaj časa vladala tišina. Do kosila smo imeli še petnajst minut, zato smo še enkrat ponovili igro in dobili napotke od učiteljice, ki je rekla, naj se do proslave spočijemo. Vse, kar bom povedal o proslavi, je to, da ni bila niti malo podobna generalki, in je bila super, vsaj naša točka.

Mislim, da je lepo, če se »vsake toliko« spomnimo običajev, ki so sedaj že skoraj utonili v pozabo. Ugotovil sem tudi, da se običaji spreminjajo od vasi do vasi. Čeprav imam raje moderno življenje, je včasih lepo, da se spomnimo na to, da so v starih časih lahko živeli brez interneta in moderne tehnologije.

Ambrož Rodošek, 9. b

SLEDI PRETEKLOSTI

Prvi teden v oktobru smo torek, sredo in četrtek preživeli malo drugače. Vse te dni smo bili z učitelji in učiteljicami na različnih delavnicah, na katerih smo plesali, izdelovali različne stvari ter kuhali.

Sam sem bil vse te dni na folklorni delavnici. Za to delavnico se nisem prijavil sam, ampak me je brez, da bi jaz to vedel, prijavila učiteljica. Na začetku sem bil jezen, češ zakaj bi to naredila, ampak sem se potem sprijaznil z usodo. Ko pa sem ugotovil, da je prijavila še nekatere druge moje prijatelje, sem bil srečen, da mi ne bo treba biti sam med puncami.

Torej, prvi dan smo bili vsi malce negotovi, saj nismo vedeli, kaj nas čaka. Ampak na srečo so bili ljudje, ki so nas učili plesati, zelo prijazni z nami. Naučili smo se tri ples: kosmatačo, krajc polko ter še en ples, katerega imena se žal ne spomnim. Ko smo končali z učenjem plesa, smo imeli malo daljšo pavzo in fantje smo lahko odšli igrat nogomet. Iskreno povedano, mi je bil ta del delavnic še najbolj všeč. Drugi in tretji dan sta bila vidno bolj sproščena, saj smo ples že dokaj obvladali, naučiti smo se morali samo še celotno koreografijo. V četrtek smo si pomerjali oblačila za nastop. Nastop nam je dokaj dobro uspel, ne bi se rad spuščal v podrobnosti.

V šolskem projektu sem zelo užival in prav je, da ga imamo vsako leto. Prepričan sem, da so vsi učenci mnenja, da je ta tridnevni projekt počitek od vseh zvezkov in čas, ko si lahko malce oddahnejo. Osebnostno menim, da bi vse naše stare navade ohranjali za prihodnje generacije, saj se svet zelo hitro razvija in ljudje pozabljajo, kako pomembne so te stvari. Moj odnos do kulturne dediščine je zelo spoštljiv, čeprav iskreno nisem nekakšen strokovnjak za te stvari, ampak se zavedam, da imajo te reči ter stari običaji velik pomen.

Izhajam iz majhne vasi, ki nima nekakšne pomembne kulturne dediščine, ampak se vseeno zavedam, da ima vsak kraj, od majhne vasi do velikega mesta, svojo zgodovinsko vrednost, ki je neprecenljiva. Problem je, da v velikih mestih stari običaji praktično ne obstajajo več, v vaseh pa so še vedno kakšni manjši dogodki oz. prireditve, kjer poskušajo oživiti, vsaj za kak dan ali dva, star način življenja.

Domen Travnikar, 9. b

ZBOROVSKO PETJE NA OŠ MAJŠPERK V ŠOLSKEM LETU 2016/17

Pevski zbori so letos sodelovali na naslednjih prireditvah:

- Kulturna dediščina-šolski projekt
- Snemanje na televizijski oddaji TV Celje, Pod lipo
- Sodelovanje na srečanju Ljudskih pevcev in godcev v KPC Majšperk
- Dan samostojnosti-šolska prireditev
- Novoletna jelka na Ptujski Gori
- Kulturni praznik-šolska prireditev
- 8. marec- krajevna prireditev v Stopercih
- nastop na Območnih reviji OPZ in MPZ na Ptuj in v Markovcih
- Zaključni koncert zavodovih pevske zborov- Ohranjamo zborovsko petje s povabljenimi gosti: pevsko skupino Zborček iz Stoperc
- Zborovski bum- srečanje MPZ slovenskih šol na stadionu Ljudski vrt Maribor
- Zaključna šolska prireditev

ZAKLJUČNA PRIREDITEV

Formula sreče OŠ Majšperk

Zaključna prireditev OŠ Majšperk ob dnevu državnosti in koncu pouka

V četrtek, 22. 6. 2017, smo učenci, učitelji, starši in vsi povabljeni s skupnimi močmi iskali odgovor na vprašanje, kaj je sreča. Govorili smo tudi o domoljubju in o lepotah Slovenije ter razmišljali, kako smo lahko ponosni, da živimo v tako lepih krajih. Ob koncu prireditve smo uspešno izpeljali *formulo sreče OŠ Majšperk* ter ugotovili, da si srečo pravzaprav ustvarimo sami ter jo najdemo v preprostih stvareh.

Vabilu se je odzvala tudi županja občine Majšperk, dr. Darinka Fakin, ki je izbranim uspešnim učencem podelila nagrade občine Majšperk.

Program prireditve so popestrili glasbeni in plesni nastopi učencev, v. d. ravnateljja Evelin Kočevar pa je učencem podelila priznanja in nagrade za uspešnost v šolskem letu 2016/2017. OŠ Majšperk se lahko prvič v zgodovini šole pohvali s svojo himno, ki so jo napisali učenci naše šole. Na prireditvi smo jo slišali premierno, zapel jo je naš pevski zbor pod vodstvom učiteljice Stanke Erjavec.

Ob zaključku prireditve smo matematično še izračunali, kako do lepih počitnic. Potrebno je seštevati nasmeh, dodajati veselje, odštevati tegobe in slabo voljo, deliti ljubezen in množiti iskrene nasmeh. Skupni seštevek zagotovo prinese lepe počitnice.

Učiteljica Petra Oblak

Foto: Filip Verdenik

ŠPORTNI DOSEŽKI V ŠOLSKEM LETU 2016/17

KOŠARKA (14 učencev)

- finalno medobčinsko tekmovanje 1. mesto
- področno tekmovanje 2. mesto
- četrtfinalno državno tekmovanje 3. mesto
- tekmovanje zaključili s 25.- 36. mestom v državi.

Zaslužni za uspehe na sliki prva vrsta z leve: Nejc Ahec, Martin Lampret, Ambrož Rodošek, Žan Vrabič, Luka Žunkovič, Domen Travnikar, Tadej Fakin; druga vrsta z leve: Teo Hertiš, Tilen Vek, Sašo Kozoderc, Rok Kozoderc, Klemen Vtič, Žiga Polajžar, Simon Kovačič, Darko Kafel (mentor).

NOGOMET (11 učencev)

- predtekmovanje medobčinskega tekmovanja 3. mesto

STAREJŠE UČENKE (letnik 2002 in mlajše)

KOŠARKA (13 učenek)

- finalno medobčinsko tekmovanje 1. mesto
- regijsko tekmovanje 2. mesto
- četrtfinalno državno tekmovanje 2. mesto
- tekmovanje zaključili s 17. - 18. mestom v državi.

Zaslužni za uspehe na sliki prva vrsta z leve: Klara Kropec, Urška Korez, Eva Kolarič, Rebeka Cep, Ana Frangež, Maša Potočnik, Julija Ferlež, Hanna Kolarič; druga vrsta z leve: Aleš Belšak (mentor), Lea Vidovič, Lana Gajšt, Nuša Fakin, Neja Golob, Maja Plajnšek, Tamara Pleteršek, Tjaša Gajšek.

ODBOJKA (12 učenek)

- predtekmovanje medobčinskega tekmovanja 3. mesto

Zaslužni za uspehe na sliki prva vrsta z leve: Maša Potočnik, Eva Kolarič, Alja Petrovič, Neja Golob, Nuša Fakin; druga vrsta z leve: Urška Korez, Barbara Lešnik, Lea Vidovič, Tjaša Gajšek, Tamara Pleteršek, Kornelija Korez; Aleš Belšak (mentor).

ŠPORTNO PLEZANJE

- področno tekmovanje Barbara Lešnik 18. mesto

MLAJŠI UČENCI (letnik 2004 in mlajši)

KOŠARKA (12 učencev)

- predtekmovanje medobčinskega tekmovanja 1. mesto
- finalno medobčinsko tekmovanje 3. mesto

Zaslužni učenci za uspehe: Filip Verdenik, Dominik Polajžer, Alen Topolovec, Denis Fric, Rok Fakin, Ino Gorjanc, Kevin Kampos, Urban Hajšek, Miha Vuk, Žiga Planinc, Marcel Majhenič in Jakob Mohorko.

NOGOMET (10 učencev)

- predtekmovanje medobčinskega tekmovanja 3. mesto

Učenci: Ino Gorjanc, Kevin Kampos, Urban Hajšek, Luka F. Cep, Jan Lampret, Žiga Planinc, Jonas Fišer, Tim Peršuh, Denis Fric in Anej Bezjak.

MLAJŠE UČENKE (letnik 2004 in mlajše)

KOŠARKA (13 učenek)

- finalno medobčinsko tekmovanje 2. mesto
- regijsko tekmovanje 2. mesto
- četrtfinalno državno tekmovanje 2. mesto

Tekmovanje zaključili s 17. mestom v državi.

Zaslужne za uspehe: Alja Plajnšek, Eva Jakopina, Nika Amon, Maja Novak, Larisa Bezjak, Tjaša Fakin, Klara Bezjak, Klara Križanec, Lara Križanec, Hana Wolf Zajšek, Ana Frangež, Ajda Bezjak, Sara Lampret, Lucija Urlep, Barbara Kropec

MLAJŠI UČENCI (letnik 2005 in mlajši)

MINI ROKOMET (učenci 4. in 5. razreda)

- sodelovanje na medobčinskem tekmovanju v mini rokometu »MIKLAVŽEV TURNIR«
- sodelovanje na tekmovanju v mini rokometu »PIKAPOKA«
- sodelovanje na medobčinskem tekmovanju v mini rokometu »VELIKONOČNI TURNIR«

INDIVIDUALNI ŠPORTI

ATLETIKA - medobčinsko tekmovanje (sodelovalo
15 učenk in učencev)

Starejši učenci:

Mihael Cep	tek 60 m	1. mesto
Križanec Gašper	met vortexa	1. mesto
Ambrož Rodošek	tek 300 metrov	2. mesto + štafeta 3. mesto
Štafeta A 4 x 100 m	(Žunkovič, Polajžar, Vrabič, Rodošek)	3. mesto
Klemen Vtič	skok v višino	4. mesto
Teo Hertiš	suvanje krogle	4. mesto
Žiga Polajžar	met vortexa	5. mesto + štafeta 3. mesto
Domen Travnikar	tek 60 m	6. mesto
Alen Ahec	met vortexa	7. mesto
Žan Vrabič	tek 300 metrov	10. mesto + štafeta 3. mesto
Luka Žunkovič	skok v višino	11. mesto + štafeta 3. mesto

Mlajše učenke:

Larisa Bezjak	tek 300 m	8. mesto
---------------	-----------	----------

Starejše učenke:

Klara Kropec	tek 300 m	6. mesto
Anja Sagadin	tek 1000 m	6. mesto
Hanna Kolarič	tek 60 m	11. mesto
Neja Golob	met vortexa	12. mesto

Starejši učenci:

Mihael Cep	tek 60 m	1. mesto
Klemen Vtič	skok v višino	1. mesto
Ambrož Rodošek	tek 300 metrov	2. mesto + štafeta 4. mesto
Alen Ahec	met vortexa	4. mesto
Štafeta 4 x 100 m (Žunkovič, Polajžar, Vrabič, Rodošek) 4. mesto		
Križanec Gašper	met vortexa	5. mesto
Žiga Polajžar	met vortexa	7. mesto + štafeta 4. mesto
Domen Travnikar	tek 60 m	10. mesto
Žan Vrabič	tek 300 metrov	14. mesto + štafeta 4. mesto
Luka Žunkovič	štafeta	4. mesto

Mlajše učenke:

Larisa Bezjak	tek 300 metrov	7. mesto
---------------	----------------	----------

Starejše učenke:

Klara Kropec	tek 300 m	9. mesto
Anja Sagadin	tek 1000 m	10. mesto

ATLETIKA – državno tekmovanje (uvrstila sta se dva učenca)

Starejši učenci:

Mihael Cep tek 60 metrov 17. mesto

Ambrož Rodošek zaradi bolezni ni nastopil tek 300 metrov

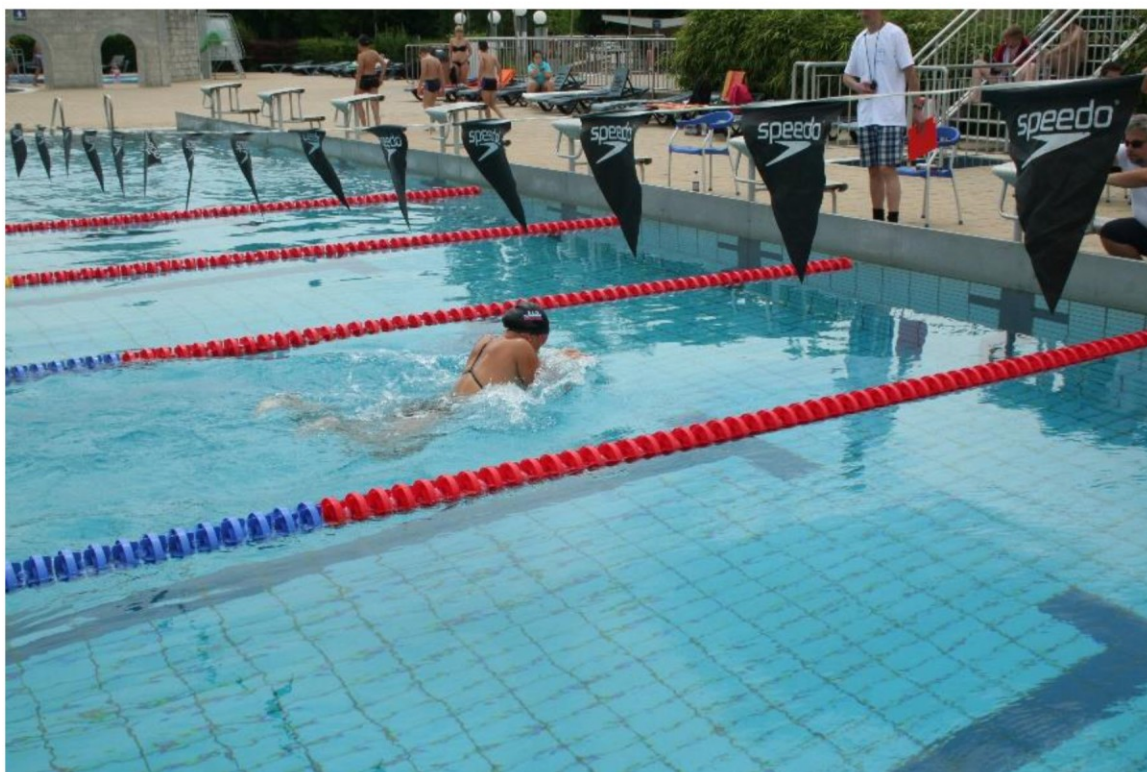
NAMIZNI TENIS (2 učenca)

- področno tekmovanje Cep Peter 1. mesto in Gašper Križanec 2. mesto
- četrtfinalno državno tekmovanje Gašper Križanec 5. mesto in Peter Cep 7. mesto

PLAVANJE – medobčinsko tekmovanje (sodelovalo 16 učenk in učencev)

HABJANIČ Enej	2.r	50 m prosto – 2. mesto	
LESKOVAR Jaka	2.r	50 m prosto – 3. mesto	
VEDLIN Gal	3.r	50 m prosto – 3. mesto	
VEDLIN Matevž	3.r	50 m prosto – 2. mesto	
ŽUNKOVIČ Miha	3.r	50 m prosto – 4. mesto	
POTOČNIK Lea	4.r	50 m prosto – 4. mesto	
VUK Žana	4.r	50 m prosto – 2. mesto	
BEZJAK Klara	5.r	50 m prsno - 6. mesto,	50 m prosto - 7. mesto
HOHNEC Špela	5.r	50 m prsno, 5. mesto,	50 m prosto - 5. mesto
BEZJAK Anej	5.r	50 m prsno – 6. mesto,	50 m prosto – 2. mesto
LAMPRET Jan	5.r	50 m prsno - 5. mesto,	50 m prosto – 3. mesto
MARČIČ Klemen	5.r	50 m prsno, 4. mesto,	50 m prosto – 4.mesto
BEZJAK Ajda	6.r	50 m prsno – 2. mesto,	50 m prosto – 2. mesto
LAMPRET Sara	6.r	50 m prsno – 1.mesto,	50 m prosto – 1. mesto
PLANINC Žiga	6.r	50 m prsno – 2. mesto,	50 m prosto – 1. mesto
VERDENIK Filip	7.r	50 m prsno – 1. mesto,	50 m prosto – 3. mesto

ŠOLSKA HIMNA

HIMNA OŠ MAJŠPERK

V Majšperku naša šola stoji,
Radi vanjo zahajamo mi.
Za prihodnost se nihče ne boji,
saj ona vneto nam znanje deli.

refren:

**Mi smo Majšperski učenci,
Zato se niko`l ne skrivamo v senci.
Se vsak dan pridno učimo,
saj znanje s tem mi pridobimo.**

Včasih ušpičimo kakšno norijo,
a učit`li hitro mir naredijo.
Radi imamo igre in ples,
saj šola ni vedno samo za res.

refren:

Mi smo Majšperski učenci, ...

Tu dobimo dosti znanja,
zato osvajamo priznanja.
V športu se res divje borimo,
da medalje osvojimo.

refren:

Mi smo Majšperski učenci, ...

Avtorji himne: Mihael Cep, Nuša Fakin, Lea Vidovič

Foto: Filip Verdenik

Himna OŠ Majšperk

Mihael Cep, Nuša Fakin, Lea Vidovič

Mihael Cep

Vivace ♩ = 100

Mezzo-soprano

Soprano

Alto

Baritone

V Majšper - ku na - ša šo - la sto - ji, ra - di
 Vša - sih ušpi - ĩ - mo ka - kšno no - ri - jo, a uĥi - tli
 Tu do - bi - mo do - sti zna - nja, za - to o -

V Majšper - ku na - ša šo - la sto - ji, ra - di
 Vša - sih ušpi - ĩ - mo ka - kšno no - ri - jo, a uĥi - tli
 Tu do - bi - mo do - sti zna - nja, za - to o -

V Majšper - ku na - ša šo - la sto - ji, ra - di
 Vša - sih ušpi - ĩ - mo ka - kšno no - ri - jo, a uĥi - tli
 Tu do - bi - mo do - sti zna - nja, za - to o -

M-S.

S.

A.

Bar.

vnjo za - ha - ja - mo mi. Za pri - ho - dnost se nih - ĩ - ne bo - ji,
 hi - tro - mir na - re - di - jo. Ra - di 'ma - mo - i - gre in ples,
 sva - ja - mo pri - zna - nja. Vspor - tu se res - di - vje bo - ri -

vnjo za - ha - ja - mo mi. Za pri - ho - dnost se nih - ĩ - ne bo - ji,
 hi - tro - mir na - re - di - jo. Ra - di 'ma - mo - i - gre in ples,
 sva - ja - mo pri - zna - nja. Vspor - tu se res - di - vje bo - ri -

vnjo za - ha - ja - mo mi. Za pri - ho - dnost se nih - ĩ - ne bo - ji,
 hi - tro - mir na - re - di - jo. Ra - di 'ma - mo - i - gre in ples,
 sva - ja - mo pri - zna - nja. Vspor - tu se res - di - vje bo - ri -

vnjo za - ha - ja - mo mi. Za pri - ho - dnost se nih - ĩ - ne bo - ji,
 hi - tro - mir na - re - di - jo. Ra - di 'ma - mo - i - gre in ples,
 sva - ja - mo pri - zna - nja. Vspor - tu se res - di - vje bo - ri -

M-S.

S.

A.

Bar.

vsak dan mi pri - dno u - ĩ - mo, saj zna - nje stem mi pri - do - bi -

vsak dan mi pri - dno u - ĩ - mo, saj zna - nje stem mi pri - do - bi -

vsak dan mi pri - dno u - ĩ - mo, saj zna - nje stem mi pri - do - bi -

vsak dan mi pri - dno u - ĩ - mo, saj zna - nje stem mi pri - do - bi -

M-S.

S.

A.

Bar.

- mo. Vša - sih stem mi pri - do - bi - mo.
 Tu do -

- mo. Vša - sih stem mi pri - do - bi - mo.
 Tu do -

- mo. Vša - sih stem mi pri - do - bi - mo.
 Tu do -

- mo. Vša - sih stem mi pri - do - bi - mo.
 Tu do -

M-S.

S.

A.

Bar.

saj o - na vse - to nam zna - nje de - li. Mi smo maj - šper ski - u ĩ - en
 saj šo - la ni ve - dno sa - mo za res.
 - mo, da me - da - lje o - ji - mo.

saj o - na vse - to nam zna - nje de - li. Mi smo maj - šper ski - u ĩ - en
 saj šo - la ni ve - dno sa - mo za res.
 - mo, da me - da - lje o - ji - mo.

saj o - na vse - to nam zna - nje de - li. Mi smo maj - šper ski - u ĩ - en
 saj šo - la ni ve - dno sa - mo za res.
 - mo, da me - da - lje o - ji - mo.

saj o - na vse - to nam zna - nje de - li. Mi smo maj - šper ski - u ĩ - en
 saj šo - la ni ve - dno sa - mo za res.
 - mo, da me - da - lje o - ji - mo.

M-S.

S.

A.

Bar.

- ci, za - to se ni - kol' ne skri - va - mo vsen - ci. Se

- ci, za - to se ni - kol' ne skri - va - mo vsen - ci. Se

- ci, za - to se ni - kol' ne skri - va - mo vsen - ci. Se

- ci, za - to se ni - kol' ne skri - va - mo vsen - ci. u Se